

PROJECT "ESL PREVENTERS"
AGREEMENT NO. 2020-1-MK01-KA201-077898
INTELECTUAL OUTPUT 02

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ

ΓΙΑ
ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ESLMS ΣΤΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Περιεχόμενα

1. Κεφάλαιο I- Εσωτερικός διοικητικός οργανισμός για την εγκατάσταση του ESMLS στα δημοτικά σχολεία	4
1.1. Εισαγωγή	4
1.2. Σχολική Ψυχολογία	5
1.3. Σχολική συμβουλευτική	5
1.3.1. Ποιοι είναι οι στόχοι της Σχολικής Συμβουλευτικής και οι δραστηριότητες του Συμβούλου – Δασκάλου;	7
1.3.2. Χαρακτηριστικά της Σχολικής Συμβουλευτικής: (Schmitz)	8
1.3.3. Τα στάδια της συμβουλευτικής διαδικασίας.....	8
1.4. Σημάδια	9
1.5. Βήματα	13
1.6. Σχολική προσαρμογή - επίδοση	14
1.7. Ψυχική και συναισθηματική προσαρμογή και καθημερινότητα	15
1.8. Κοινωνική κρίση	16
1.9. Αυτοαντίληψη	17
1.10. Προβληματική συμπεριφορά	18
1.11. Εκπαιδευτική θεραπεία και υποστήριξη στο σπίτι	18
1.12. Σχολική επίδοση σε παιδί με δυσλεξία	20
1.13. Συναισθήματα και σκέψεις που βιώνει ένα παιδί με δυσλεξία	20
1.14. Ο ρόλος της ανάπτυξης κοινωνικών δεξιοτήτων	22
1.15. Το αποτέλεσμα των προκαταλήψεων - στερεοτύπων	22
1.16. Πώς να βοηθήσετε τα παιδιά να αποβάλλουν αρνητικά συναισθήματα	23
1.17. ΔΥΣΛΕΞΙΑ	24
1.18.ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΚΑΙ ΒΗΜΑΤΑ	25
2. Κεφάλαιο II- Οδηγός για πρακτική χρήση της εφαρμογήςλογισμικού ESMLS	30
2.1. Εισαγωγή	30
2.2. Εγκατάσταση	30
2.3. Οθόνη Εισόδου	30
2.4.Κύριο μενού	32
2.5.Αρχική Σελίδα	33
2.6. Περιπτώσεις ESL	33

Εισαγωγή φόρμας περίπτωσης.....	Error! Bookmark not defined.
Τροποποίηση υπόθεσης Μαθητή	Error! Bookmark not defined.
Δες την περίπτωση	Error! Bookmark not defined.
Διαγραφή περίπτωσης.....	Error! Bookmark not defined.
2.7.Οι προκλήσεις του ESL	36
Περίπτωση 1	37
Περίπτωση 2	38
Περίπτωση 3	38
Γλώσσα.....	Error! Bookmark not defined.
3. Κεφάλαιο III- Κατευθυντήριες κατευθύνσεις για την κατάλληλη προσέγγιση για την ένταξη των μαθητών Ρομά και την ενεργό συμμετοχή των γονέων Ρομά στην εκπαίδευση των παιδιών τους	40
3.1.Ενσωμάτωση μαθητών Ρομά	40
3.2.Ενσωμάτωση των γονέων Ρομά	40
3.2.1.Προώθηση πρόσβασης για την εκπαίδευση και την παρακολούθηση στο σχολείο.....	41
3.2.2.Μεσολαβητές.....	42
3.2.3. Τα σχολεία θα πρέπει να ετοιμάσουν μιάλιστα ελέγχου για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τα νεοαφιχθέντα παιδιά.....	42
Επιπλέον παράρτημα-ένας οδηγός με προτεινόμενα ενεργά μέτρα για την αντιμετώπιση προκλήσεων όπως οι διακρίσεις, οι διαχωρισμοί, ο εκφοβισμός και ο ρατσισμός.....	43
ΠΩΣ ΟΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ;	Error! Bookmark not defined.
ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;	Error! Bookmark not defined.
ΣΗΜΑΔΙΑ ΤΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ	Error! Bookmark not defined.
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ.....	Error! Bookmark not defined.
Σημαντικά βήματα	Error! Bookmark not defined.
Συμβουλές.....	Error! Bookmark not defined.
ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ	46
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ	Error! Bookmark not defined.

1. ΚΕΦΑΛΑΙΟΙ- Εσωτερικός διοικητικός οργανισμός για την ίδρυση τουESLMS στα δημοτικά σχολεία

1.1. Εισαγωγή

Ψυχολογία ορίζεται η ακαδημαϊκή και εφαρμοσμένη επιστήμη που αφορά τη μελέτη της σκέψης και της συμπεριφοράς, καθώς και τις λειτουργίες που σχετίζονται με τη συμπεριφορά. Η ψυχολογία έχει ως άμεσο στόχο την κατανόηση της ανθρώπινης συμπεριφοράς τόσο ως άτομα όσο και ως ομάδες και ως μέλη συστημάτων, προσπαθώντας να εξάγει γενικές αρχές αλλά και να ερμηνεύσει συγκεκριμένες περιπτώσεις, με απώτερο στόχο να ωφελήσει την ανθρώπινη ζωή στο σύνολό της και κατ' επέκταση την κοινωνία.

Οι ψυχολόγοι μελετούν πνευματικά φαινόμενα και άλλες λειτουργίες που σχετίζονται με αυτά. Για παράδειγμα, διερευνώνται θέματα όπως οι διεργασίες του νου, το συναίσθημα, η ανάλυση συμπεριφοράς, η προσωπικότητα, τα κίνητρα, οι διαπροσωπικές σχέσεις, η σεξουαλικότητα, η ταυτότητα φύλου, η νοημοσύνη, η μάθηση, η ανάπτυξη, ο εγκέφαλος και η νευρική δραστηριότητα, το σύστημα σε σχέση με νοητικές διαδικασίες και συμπεριφορά (το νευρικό σύστημα είναι η έδρα των νοητικών λειτουργιών), η φαινομενολογία, η ψυχοπαθολογία και η αποκλίνουσα συμπεριφορά, η ψυχοσωματική, η ψυχική ανθεκτικότητα, η συμπεριφορά σε σχέση με την κοινωνία και συστήματα όπως το σχολείο, η εργασία, η οικογένεια, το φυσικό περιβάλλον και ο πολιτισμός, καθώς και ομαδικές διαδικασίες όπως η κοινωνική ταυτότητα, διακρίσεις, ρατσισμός και σύστημα πεποιθήσεων (στάσεις, αξίες, ιδεολογία). Οι ψυχολόγοι προσπαθούν επίσης να εξετάσουν το ασυνείδητο από διαφορετικές προσεγγίσεις. Σε μια προσπάθεια εξερεύνησης του ασυνείδητου, έχει επικεντρωθεί κυρίως η Ψυχολογία του Βάθους, όπως, για παράδειγμα, η ψυχαναλυτική προσέγγιση.

Αυτός ο ορισμός είναι μια σύνθεση δύο λεκτικών παραγόντων. Του ορισμού της ψυχής και του ορισμού του λόγου. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ψυχολογία σημαίνει ο λόγος για την ψυχή, δηλαδή ένα σύστημα σκέψης, μελέτης και έρευνας που αφορά τα γεγονότα του πνευματικού χώρου αλλά και την αφή και την ουσία αυτού του χώρου.

Η ψυχολογία ως επιστήμη ορίζεται ως αυτή που μελετά τις νοητικές λειτουργίες, το ανθρώπινο πνεύμα. Με άλλα λόγια, είναι ο κλάδος που στοχεύει στη διερεύνηση του εσωτερικού κόσμου ενός ανθρώπου και στην κατανόηση της ανθρώπινης συμπεριφοράς στο κοινωνικό γίγνεσθαι και των γενεσιουργών αιτιών του.

1.2. Σχολική ψυχολογία

Η Σχολική Ψυχολογία αφορά την παροχή ψυχολογικών υπηρεσιών σε όλη τη σχολική κοινότητα (μαθητές, εκπαιδευτικούς, γονείς και οικογένεια, άλλους συναφείς φορείς και συστήματα), με στόχο την προαγωγή της ψυχικής υγείας, τη σχολική προσαρμογή και τη βελτίωση της μαθησιακής διαδικασίας.

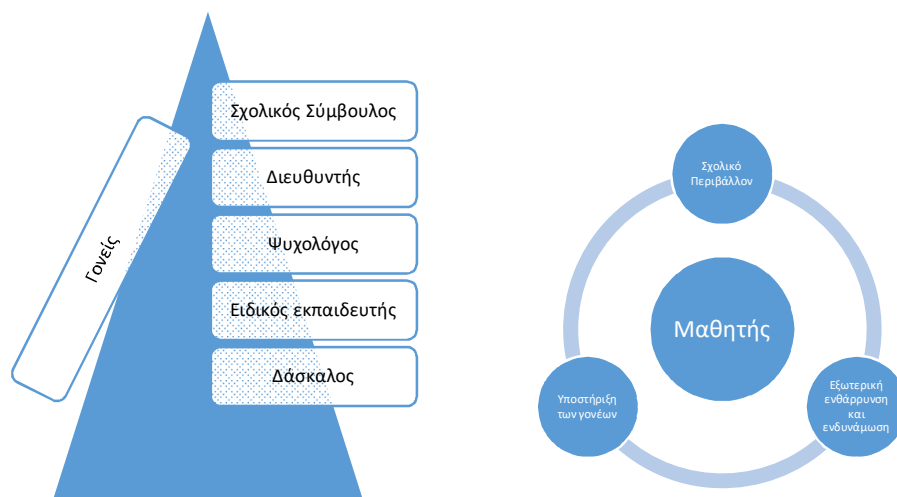
1.3. Σχολική συμβουλευτική

Η σχολική συμβουλευτική δεν είναι η πρώτη φορά που αφορά μελετητές και επαγγελματίες. Από τα χρόνια του Σωκράτη και του Αριστοτέλη, η Συμβουλευτική ήταν ένας από τους βασικούς τομείς εκπαίδευσης και ανατροφής των νέων. Κάθε παιδαγωγός ασκούσε τότε, όπως και σήμερα, στο πλαίσιο του διδακτικού και παιδαγωγικού του έργου, συνειδητά ή ασυνειδητά και το συμβουλευτικό έργο (Triarch-Herrmann, 2004).

Η «Συμβουλευτική Ψυχολογία» είναι ένας κλάδος της ψυχολογίας που ασχολείται με την προαγωγή ή αποκατάσταση της ανθρώπινης ψυχικής υγείας, η οποία έχει διαταραχές από ποικίλες περιβαλλοντικές επιρροές ή από εσωτερικές συγκρούσεις (Μαλικιώση-Λοϊζου, 1998).

Ο όρος «Συμβουλευτική» είναι σύνθετη λέξη. Έτσι, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ο όρος Συμβουλευτική αναφέρεται σε εκείνη τη διαδικασία όπου δύο ή περισσότερα άτομα σκέφτονται μαζί για ένα θέμα που τους απασχολεί (Triarch-Herrmann, 2004). Μπορούμε να πούμε ότι είναι δύσκολο να δοθεί ένας σαφής και πλήρης ορισμός της Συμβουλευτικής, αλλά υπάρχουν αρκετοί ορισμοί που καθένας από αυτούς τονίζει διαφορετικές πτυχές και χαρακτηριστικά της. Για παράδειγμα, ο C. Rogers, που θεωρείται ο «πατέρας» της Συμβουλευτικής, ισχυρίζεται ότι είναι «... μια καθαρά δομημένη σχέση που δίνει τη δυνατότητα στον πελάτη να γνωρίσει τον εαυτό του σε τέτοιο βαθμό ώστε να είναι σε θέση να κάνει θετικά βήματα , με βάση έναν νέο προσανατολισμό» (Triarch-Herrmann, 2004: 161). Σύμφωνα με τη θεωρία του συλλογισμού του AlbertEllis, η Συμβουλευτική είναι μια «... διαδικασία που θεραπεύει την έλλειψη λογικής στον άνθρωπο μέσω της χρήσης της λογικής» (Triarch-Herrmann, 2004).

Ρόλοι και ευθύνες για το Σύστημα Πρόωρης Αποχώρησης από το Σχολείο.

	Ρόλοι	Αρμοδιότητες
Δάσκαλοι	Αναγνώριση του προβλήματος Προσέγγιση μαθητή & δημιουργία προσωπικών σχέσεων Εμπειροσύνη και συναθηματική ενδυνάμωση Έρευνα στην θεραπεία Θετική αλληλεπίδραση στην τάξη	Ενημέρωση Ψυχολόγου Ενημέρωση Εκπαιδευτή Ενημέρωση Διευθυντή Ενημέρωση των γονέων του μαθητή
Ψυχολόγοι	Έρευνα της θεραπείας Υποστήριξη του δάσκαλου στις εξειδικευμένες συνεδρίες στην αίθουσα Ατομικές συνεδρίες με τους μαθητές Ατομικές συνεδρίες με τους γονείς των μαθητών	Επικοινωνία με το δάσκαλο Επικοινωνία με τους γονείς Επικοινωνία με τον ειδικό εκπαιδευτή Επικοινωνία με τον διευθυντή
Ειδικός Εκπαιδευτής	Ειδικά διαμορφωμένες αίθουσες για μαθήματα Θετική ενθάρρυνση του μαθητή Design differentiated homework	Επικοινωνία με τον δάσκαλο Επικοινωνία με τον ψυχολόγο
Διευθυντής	Exploratory discussion for school and psychosocial performance of student Management of the situation Decision for change of school environment	Επικοινωνία με τον δάσκαλο Επικοινωνία με τον ψυχολόγο Επικοινωνία με τους γονείς Επικοινωνία με τον σχολικό εκπαιδευτή
Σχολικός σύμβουλος	Τελική απόφαση για αλλαγή του σχολικού περιβάλλοντος	Επικοινωνία με τον διευθυντή Επικοινωνία με τους γονείς

1.3.1. Ποιοι είναι οι στόχοι της σχολικής συμβουλευτικής και οι δραστηριότητες του Συμβούλου – Δασκάλου;

Υποστήριξη μαθητών στην επιλογή της σχολικής διαδρομής και της επαγγελματικής κατάρτισης:

Δεν είναι ασυνήθιστο για μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς να δίνουν τις «σωστές συμβουλές» σχετικά με τη δυνατότητα σχολικής ή επαγγελματικής εξέλιξης για τον μαθητή. Αυτό το είδος συμβουλευτικής παρέχεται σε τρεις διαφορετικές περιπτώσεις: α) όταν η σχολική ωριμότητα δεν είναι εμφανής όταν το παιδί μπαίνει στο σχολείο, β) όταν το παιδί για άλλους λόγους πρέπει να παρακολουθήσει άλλο είδος σχολείο και γ) όταν επιλέγει την επαγγελματική εκπαίδευση. Ο Σύμβουλος-Δάσκαλος πραγματοποιώντας διάφορα τεστ και συνεντεύξεις θα εντοπίσει τις ικανότητες του μαθητή. Στα πλαίσια μιας προσωποκεντρικής συζήτησης με τον μαθητή και τους γονείς, θα τους παρουσιάσει τα αποτελέσματα και τέλος θα τους προτείνει να πάρουν και να εφαρμόσουν σωστές αποφάσεις, δίνοντας έμφαση κυρίως στις ικανότητες και δεξιότητές του.

Η παροχή εξατομικευμένης ψυχοπαιδαγωγικής Συμβουλευτικής: Σε μαθητές που έχουν δυσκολίες ή σοβαρά προβλήματα μάθησης ή τελικά εμφανίζουν διαταραχές συμπεριφοράς. Στις παραπάνω περιπτώσεις, ο Σύμβουλος-Δάσκαλος ακολουθεί τα εξής «βήματα»:

Πρώτα ο Σύμβουλος-Δάσκαλος θα πρέπει να κατανοήσει το πρόβλημα, και έτσι να κάνει κάποιες υποθέσεις σχετικά με τους αιτιολογικούς παράγοντες στους οποίους προέκυψε το πρόβλημα. Για να καταλήξει στο τελικό συμπέρασμα θα συλλέξει στοιχεία (τεστ, παρατήρηση κατά τη διάρκεια του μαθήματος, συζήτηση με το οικογενειακό περιβάλλον). Με βάση αυτά θα επαληθεύσει ή θα απορρίψει τις υποθέσεις του και θα προχωρήσει στη Συμβουλευτική συζήτηση και στην πρόταση μέτρων παρέμβασης.

Παρέχοντας συμβουλευτική στο σχολείο ως σύστημα

Παρέχεται στους εκπαιδευτικούς για ένα πρόβλημα που χρειάζεται ενημέρωση ή για την αντιμετώπιση προβλημάτων που αντιμετωπίζει το σχολείο ως θεσμός. Ο Σύμβουλος-Δάσκαλος υποστηρίζει τους εκπαιδευτικούς παρέχοντας πληροφορίες για παιδαγωγικά ή λειτουργικά θέματα. Ο Σύμβουλος-Δάσκαλος βοηθά τον διευθυντή του σχολείου με τη συμβολή του στην ομαλή λειτουργία του σχολείου, και με την υποστήριξή του σε προβληματικές καταστάσεις (Triarhi – Herrmann, 2002 335).

Η παροχή συμβουλευτικής στους γονείς και στα μέλη άλλων παιδαγωγικών σιτιστιούτων

Οι δραστηριότητες/ευθύνες του Συμβούλου-Δασκάλου δεν περιορίζονται μόνο στη σχολική μονάδα, αντιθέτως επεκτείνονται σε τομείς που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με το σχολείο (Κέντρα Ψυχικής Υγείας, και νηπιαγωγεία). Ο ρόλος του/της σε αυτές τις περιπτώσεις είναι ενημερωτικός. Ο

Σύμβουλος-Δάσκαλοςσυμμετέχει σε εργαστήρια και αναφέρεται κυρίως σε θέματα που σχετίζονται με τη μάθηση ή τη συμπεριφορά των μαθητών, τα οποία αναφέρονται στις δυνατότητες που υπάρχουν στο πλαίσιο του σχολικού μαθήματος ή του επαγγελματικού προσανατολισμού. Τέλος, αναφέρεται σε επίκαιρα ζητήματα που σχετίζονται με την εκπαίδευση παιδιών και εφήβων (Triarch-Herrmann, 2002).

1.3.2. Χαρακτηριστικά της Σχολικής Συμβουλευτικής: (Schmitz)

Η συμβουλευτική πρέπει να είναι μια μόνιμη και δημόσια υπηρεσία που θα υπόκειται σε νομικό πλαίσιο και θα διέπεται από συγκεκριμένους κανόνες. Να παρέχεται σε προαιρετική βάση. Ξεκινά με πρωτοβουλία των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα. Τέλος, θα πρέπει να σε συνεχή επαφή και συνεργασία με σχολικούς και εξωσχολικούς φορείς.

ΗδουλειάκαιορόλοςτουΣυμβούλου - Δασκάλου

Ο Σύμβουλος - Δάσκαλος έχει αποκτήσει τις δεξιότητες, τις γνώσεις, και την εμπειρία κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην ειδικότητα της Σχολικής Συμβουλευτικής. Ο κύριος ρόλος του/της βρίσκεται σε δύο βασικούς τομείς. Α) Βοηθά τον μαθητή να αναπτύξει την ικανότητα προσανατολισμού και λήψης αποφάσεων. Ο Σύμβουλος – Δάσκαλος βοηθά το παιδί να γνωρίσει τον εαυτό του, τα ενδιαφέροντα, τις ικανότητες, και τις δεξιότητές του αλλά και τις αδυναμίες του. Β) Επιπλέον, βοηθά τον μαθητή να αναπτύξει την ικανότητα να ενεργεί μόνος του. Πολλοί σύγχρονοι εκπαιδευτικοί πιστεύουν ότι αυτή είναι η ανθρωπιστική σημασία της Σχολικής Συμβουλευτικής. Δηλαδή: Μέσα από τη συζήτηση ο μαθητής αντιλαμβάνεται το πρόβλημά του σε όλες του τις διαστάσεις και επιχειρείται να δώσει τα εξής συναισθήματα: φροντίδα, ενδιαφέρον και τέλος ενθάρρυνση. Σύμφωνα με τον Aurin, ο Σύμβουλος - Δάσκαλος είναι ο «δικηγόρος του μαθητή», το όνομά του, έχει το ρόλο του «διαμεσολαβητή» όταν προκύπτουν προβλήματα. Τέλος, ο Σύμβουλος – Δάσκαλος παίζει σημαντικό ρόλο στη διαδικασία ανάπτυξης και ανανέωσης της σχολικής μονάδας.

1.3.3. Ταστάδιατηςσυμβουλευτικήςδιαδικασίας

Α) Ξεκινήστε τη συζήτηση και χτίστε τη σχέση: Ο κύριος στόχος της συζήτησης είναι να κερδίσει την αμοιβαία εμπιστοσύνη, και να ενισχύσει το ενδιαφέρον για τη Συμβουλευτική. Πρέπει να καταστεί σαφές από την αρχή ότι και τα δύο μέλη έχουν ενεργό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια. Επιπλέον, ο Σύμβουλος πρέπει να ενημερώνει τον Σύμβουλο για τη δομή και τα όρια της σχέσης τους, την εμπιστευτικότητα, τις δυνατότητες και τις προσδοκίες. Τα άτομα με αναπηρία συχνά δείχνουν δυσπιστία, εχθρότητα και απελπισία προς τον Σύμβουλο.

Β) Διερεύνηση και ορισμός του προβλήματος: Αυτό το στάδιο μπορεί να θεωρηθεί το πιο κρίσιμο.

Ο κύριος σκοπός του είναι να διερευνήσει το πρόβλημα και ο Σύμβουλος να καταλάβει τι είναι στην πραγματικότητα αυτό που του προκαλεί άγχος, φόβο, θλίψη και θυμό. Η αναγνώριση και η αποδοχή από τον Σύμβουλο των συναισθημάτων και των σκέψεών του, είναι το πρώτο βήμα για μια βαθύτερη κατανόηση του συναισθηματικού υπόβαθρου που επηρεάζει την όλη κατάσταση. Αν καταλάβει τι τον ενοχλεί μπορεί να οριοθετήσει τους στόχους του. Μερικοί αναζητούν ακόμη και την αλλαγή όταν έρχονται αντιμέτωποι με την αλλαγή.

Γ) Όρια των στόχων: Σε αυτό το στάδιο ο Σύμβουλος καλείται να απαντήσει στην ερώτηση: τι θέλει να πετύχει; και πώς πιστεύει ότι θα ήταν τα πράγματα αν λυνόταν αυτή η δυσκολία; Οι στόχοι πρέπει να γίνουν κατανοητοί. Αν οι στόχοι τεθούν σωστά τότε το ποσοστό επιτυχίας αυξάνεται.

Δ) Αναζήτηση και παραγωγή εναλλακτικών λύσεων: Σε αυτό το σημείο ο σύμβουλος προσπαθεί να αναπτύξει ο ίδιος νέες προοπτικές για το πρόβλημά του. Πρέπει να γνωρίζει ότι οι αποφάσεις του/της θα αλλάξουν τη ζωή του/της σε όλους τους τομείς. Ο ρόλος του Συμβούλου είναι πολύ σημαντικός. Πέρα από τα πιθανά σενάρια που θα του/της προτείνει, πρέπει να του δείξει τον σωστό δρόμο, ώστε να τα ακολουθήσει συνειδητά και επίτηδες. Επιπλέον, πρέπει να του δείξει την καλύτερη εναλλακτική, αφού πρώτα έχει παρουσιάσει τα υπέρ και τα κατά.

Ε) Εφαρμογή: Όπως προαναφέρθηκε, πολλοί είναι αυτοί που δεν δέχονται την αλλαγή. Για το λόγο αυτό θεωρείται ακόμη πιο δύσκολο να διατηρηθεί οποιαδήποτε αλλαγή στη σκέψη και στα συναισθήματα. Για να αποδώσει η όλη προσπάθεια θα πρέπει όλα όσα αποφασίστηκαν από κοινού να μεταφερθούν στην καθημερινότητα. Υπάρχει κίνδυνος υποτροπής εάν ο Σύμβουλος δεν πείσει τον Σύμβουλο να τα εφαρμόσει στην καθημερινή του ζωή. Για να ολοκληρωθεί η διαδικασία υπάρχουν οι ακόλουθοι τρόποι: ακριβής σχεδιασμός κίνησης, παιχνίδι ρόλων και παρακολούθηση χρόνου. Ο σύμβουλος πρέπει να επιλέξει πώς θα εργαστεί.

Ζ) Αξιολόγηση: Το στάδιο της αξιολόγησης μπορεί να έχει δύο αποτελέσματα. Το πρώτο είναι το θετικό. Η αξιολόγηση μπορεί να σημαίνει το τέλος της Συμβουλευτικής διαδικασίας, καθώς τα άτομα είναι πλέον σε θέση να αντιμετωπίσουν μόνα τους τις ίδιες καταστάσεις καθώς έχουν πετύχει τους στόχους τους. Το άλλο αποτέλεσμα είναι αρνητικό. Αυτό σημαίνει ότι ο στόχος δεν επιτυγχάνεται, είτε επειδή οι στόχοι δεν εφαρμόστηκαν σωστά, είτε επειδή ο σχεδιασμός δεν ήταν σωστός και τελικά επειδή η σχέση μεταξύ των δύο μερών ήταν προβληματική.

1.4. Σημάδια

Το σχολείο είναι ο χώρος όπου τα παιδιά περνούν το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους. Είναι το μέρος όπου μεταδίδεται η μάθηση και λαμβάνουν χώρα πολλές συμπεριφορές. Είναι η εισαγωγή

των μαθητών στην κοινωνία. Πολλά είναι τα προβλήματα συμπεριφοράς που ο δάσκαλος μπορεί να διαχειριστεί με ασφάλεια και με την κατάλληλη παρέμβαση να βοηθήσει τα παιδιά. Είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τη ζωή και τις ιστορίες παιδιών που ανήκουν σε συστήματα σχέσεων και βιώνουν αρνητικές συναισθηματικές εμπειρίες και δυσκολίες στην καθημερινότητά τους, μεταφέροντάς τες, στη συνέχεια, ως μοντέλα συμπεριφοράς, συναισθημάτων και σχέσεων με τους άλλους, στο σχολείο και κοινωνικά πλαίσια. Όπου καταγράφονται ως πρόβλημα. Ακολουθούν ορισμένες περιπτώσεις που χρειάζονται ιδιαίτερη φροντίδα και ενδεικτικοί τρόποι διαχείρισης από τους εκπαιδευτικούς.

Δυσκολίες συμπεριφοράς και συναισθηματικές δυσκολίες μεταξύ των παιδιών

Μαθησιακές και δυσκολίες συμπεριφοράς στην αίθουσα

Μαθησιακές δυσκολίες

Δυσκολίες συμπεριφοράς και συναισθηματικές δυσκολίες ανάμεσα στα παιδιά

1. Ύβρεις
2. Σχολικός εκφοβισμός (Σωματικός /συναισθηματικός / λεκτική βία)
3. Ψυχολογική χειραγώγηση
4. Ρατσιστική συμπεριφορά
5. Επιθετικότητα
6. Παραβατικές συμπεριφορές
7. Απουσία των μαθητών από το σχολικό περιβάλλον
8. Ενδοοικογενειακή βία
9. Πολυπολιτισμικές και θρησκευτικές διαφορές
10. Εθισμός στο διαδίκτυο

Μαθησιακές και προβληματικές συμπεριφορές στην αίθουσα

1. Προβλήματα στο μάθημα.
 - Έλλειψη προσοχής
 - Δενολοκληρώνει τη νεργασία τους/της
 - Δεν τηρεί τις οδηγίες του δασκάλου

Προβλήματα συμπεριφοράς στην αίθουσα

- Δεν ζητάει το λόγο αλλά πετάγεται
 - Ανοίγει συζήτηση με τον/την διπλανό/ή του για άσχετα θέματα με το μάθημα, ενοχλεί τον γύρω τους με θορύβους
 - Διακόπτει όταν άλλοι/ες μιλάνε
 - Δεν συνεργάζεται σε ομάδες
 - Πετάει μικρά αντικείμενα στους συμμαθητές του/της
 - Φτάνει αργά στην αίθουσα
 - Φεύγει από το γραφείο του χωρίς λόγο και χωρίς να πάρει την άδεια
 - Χρησιμοποιεί εικάκοποιητική ή απειλητική γλώσσα όταν μιλάει με τον δάσκαλο και τους συμμαθητές
 - Απουσιάζει αδικαιολόγητα από το σχολείο
2. Προβλήματα διαπροσωπικής σχέσης με τους συμμαθητές του εντός και εκτός της αίθουσας
- Εμπλέκεται σελεκτικόσαμποτάζ
 - Εμπλέκεται σε πράξεις σωματικής βίας
 - Ψεύδεται συνεχώς
 - Κλέβει τα αντικείμενα άλλων

Μαθησιακές δυσκολίες

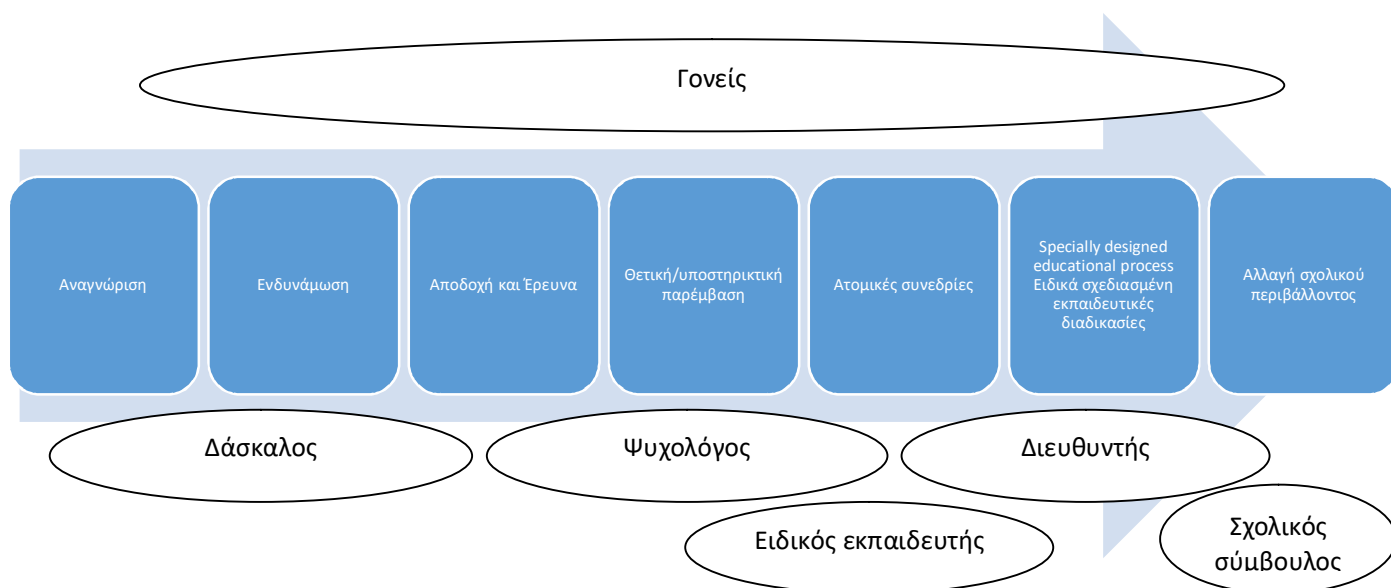
1. Σημάδια μαθησιακών δυσκολιών
- Δυσκολία αντίληψης του δεξιού και του αριστερού τόσο στον εαυτό του όσο και στους άλλους.
 - Υπερδραστηριότητα – μεαποτέλεσματα – να αδυνατεί να συγκεντρωθεί σε κάποιο μεγάλο διάστημα
 - Δεν θυμάται τι του είπαν ακριβώς γιατί ξεχνάει εύκολα
 - Δυσκολία στον αβάνει σε πρόγραμμα διάφορες δραστηριότητες και δρώμενα
 - Αντιστρέφει τα γράμματα σε προτάσεις
 - Αντιμετωπίζει δυσκολία στην ανάγνωση κειμένου
 - Αργή ανάπτυξη της γλώσσας
 - Δυσκολεύεται να συνειδητοποιήσει την έννοια του χρόνου
 - Δυσκολεύεται να επεξεργαστεί πληροφορίες
 - Μειωμένη οπτική αντίληψη, που δυσκολεύει την αντίληψη και τη διάκριση σχημάτων, συμβόλων και σχημάτων.
 - Δυσκολίες στην αντίληψη, την προσοχή, την κωδικοποίηση και τη διατήρηση των ερεθισμάτων πληροφοριών.
2. Δυσλεξία

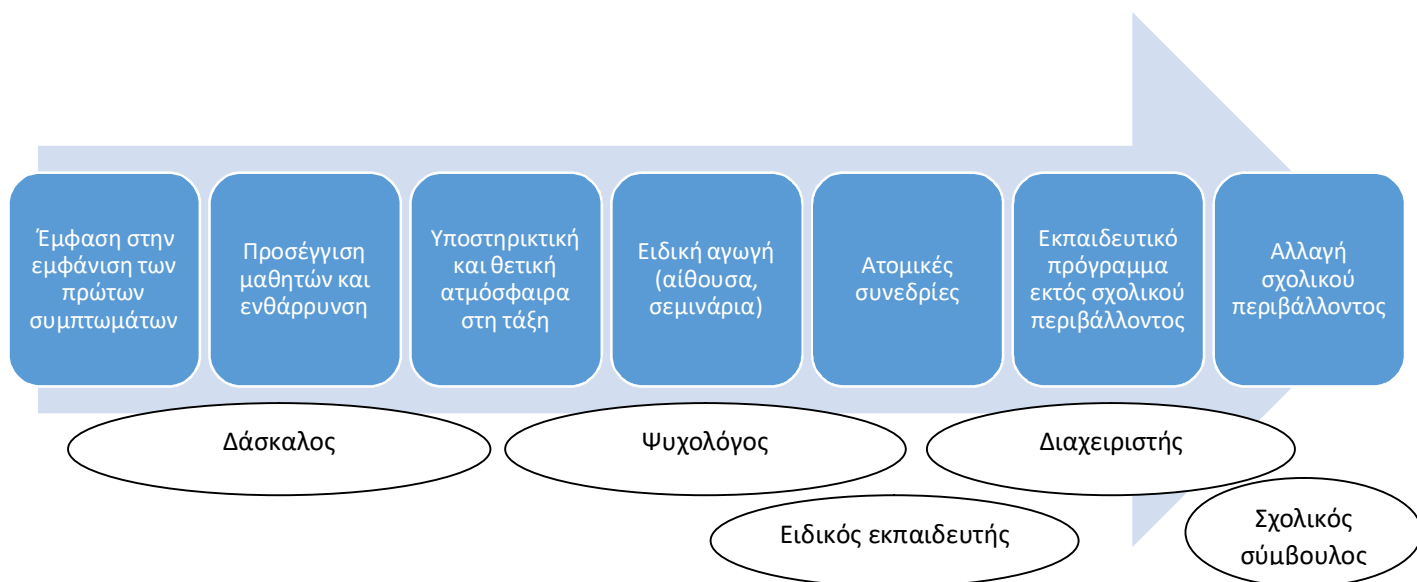
- Αντιμετωπίζει δυσκολίες στην ανάγνωση η οποία είναι με συλλαβές
 - Προσθέτει φωνήεντα, συλλαβές ή λέξεις ενδιάμεσα
 - Μπερδεύει γράμματα ή λέξεις, όταν μοιάζουν ακουστικά ή οπτικά (α → ο, β → Δ, μόνο → νόμος κ.λπ.)
 - Χάνει τη σειρά όταν διαβάζει ένα κείμενο
 - Αδυνατούν να κατανοήσουν τι διαβάζουν.
 - Εμφάνιση "ανάγνωσης καθρέφτη" (ελαφριά / ανακατεύθυνση, αχ, χα)
 - Κάνουν πολλά ορθογραφικά λάθη
 - Παράλειψη και αντικατάσταση γραμμάτων-λέξεων-συλλαβών
 - Κείμενα με πολλές μουτζούρες
 - Τα σημεία στίξης χρησιμοποιούνται λάθος
 - Αλλαγή λέξεων με άλλες παρεμφερείς
 - Παράλειψη κεφαλαίων ή πεζών γραμμάτων
 - Δυσκολία στην πραγματοποίηση αριθμητικών πράξεων
 - Δυσκολία στη μάθηση της προπαίδειας
3. Μη αρίθμηση
- Δυσκολία στην πραγματοποίηση μαθηματικών πράξεων και στην κατανόηση ποσοτικών εννοιών
 - Σύγκριση του έννοιου δεξιού και του αριστερά
 - Δυσκολία στον επιλέξιμο σωστό ή λάθος για τα προβλήματα.
 - Εμμονή να μετράει με τα δάκτυλα
 - Σύντομη μνήμη
4. Δυσγραφία
- Να μην γράφει τα γράμματα πάνω στις γραμμές του τετραδίου.
 - Τα γράμματα είναι μικρά και ασαφή ή πολύ μεγάλα και πολύ πιεσμένα.
 - Η γραφή είναι πολύ χαμηλά.
 - Δεν αφήνει κενά μεταξύ των λέξεων και τα γραφόμενα δεν βγάζουν νόημα
 - They often change the size of the letters and omit punctuation marks
5. Ανορθογραφία
- Προσθήκη ή παράλειψη γραμμάτων
 - Αντιστρέψτε φωνήεντα, σύμφωνα ή ακόμα και ολόκληρη τη λέξη.
 - Κάνουν ορθογραφικά λάθη τόσο στη θεματική όσο και στην τελική ορθογραφία
 - Δυσκολεύονται να αντιληφθούν παρόμοιες λέξεις

- Η χρήση γραμμάτων σε λέξεις του ίδιου ήχου είναι εσφαλμένη (αυτί)
- Αντικατάσταση των διψήφων συμφώνων που μοιάζουν μεταξύ τους
- Αφήνουν μεγάλα κενά ανάμεσα στις λέξεις ή κολλάνε γράμματα ανάμεσά τους.
- Επανάληψη ίδιων λέξεων
- Τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες χαρακτηρίζονται γενικά από:
 - Χαμηλή αυτοεκτίμηση
 - Πολύ άγχος
 - Απόρριψη από τους συνομηλίκους τους.
 - Δυσκολία στο να συγκεντρωθούν
 - Δυσκολία μνήμης
 - Έλλειψη οργάνωσης
 - Αίσθημα φόβου
 - Κοινωνική απομόνωση
 - Απόρριψη από συνομηλίκους και μοναξιά
 - Διαταραχή διαγωγής, παραβατικότητα

1.5. Βήματα

Δυσκολίες συμπεριφοράς και συναισθηματικές δυσκολίες ανάμεσα στα παιδιά

Μαθησιακές και συμπεριφορικές δυσκολίες στη ναιθούσα**1.6. Σχολική προσαρμογή – επίδοση**

Τα προβλήματα ψυχοκοινωνικής προσαρμογής σχετίζονται άμεσα με τη βελτίωση των ακαδημαϊκών δεξιοτήτων των μαθητών και τις σχολικές τους επιδόσεις που συνδέονται με την επιτυχή προσαρμογή των μαθητών στο σχολείο. Αντίστοιχα, η ενίσχυση των κοινωνικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων των μαθητών συμβάλλει σημαντικά στη σχολική επιτυχία. Η σχολική επιτυχία, εκτός από τη σχολική επίδοση (βαθμοί, επίδοση προγράμματος σπουδών, επίδοση τεστ), εμφανίζεται σε διάφορους τομείς, όπως η στάση απέναντι στο σχολείο (π. συνήθειες μελέτης) (Zins et al, 2004, Elias, Wang, Weissberg, Zins & Walberg, 2002).

Για να αποκτήσουν γνώσεις και να προσαρμοστούν καλά στο σχολικό περιβάλλον, αυτό που απαιτείται από τους μαθητές, εκτός από τις βασικές δεξιότητες ανάγνωσης, γραφής και αριθμητικής, είναι να διαθέτουν και να χρησιμοποιούν συγκεκριμένες δεξιότητες και χαρακτηριστικά που σχετίζονται με την προσεκτική παρακολούθηση του μαθήματος. Ικανότητα οργάνωσης της μαθησιακής τους προσπάθειας ακολουθώντας συγκεκριμένα στάδια και ολοκληρώνοντας εργασίες. Έχει διαπιστωθεί ότι οι μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες δυσκολεύονται να οργανώσουν τη μελέτη, να καθορίσουν πώς να προσεγγίσουν το κείμενο ή οποιαδήποτε πηγή πληροφοριών και να συλλέξουν τις απαραίτητες πληροφορίες που καλούνται να «μάθουν». Καθώς τα περισσότερα σχολικά μαθήματα βασίζονται σε μια μορφή ανάγνωσης, η μάθηση για αυτούς τους μαθητές είναι μια δύσκολη και επίπονη προσπάθεια. Έτσι, ο μαθητής βλέπει ότι ενώ προσπαθεί και κουράζεται (ίσως περισσότερο από τους υπόλοιπους συμμαθητές

του), οι προσπάθειές του είναι αναποτελεσματικές με αποτέλεσμα να απογοητεύεται και να «αποσύρεται» από τη μαθησιακή διαδικασία και τη σχολική ζωή γενικότερα.

Η ενότητα αυτή αξιολογεί τα δυνατά και αδύνατα σημεία του παιδιού σε σχέση με τα ακόλουθα κριτήρια:

- σχολική αποτελεσματικότητα (π.χ., ολοκληρώνει την εργασία του, ακούει τις οδηγίες του δασκάλου, φέρνει μαζί του τα σχολικά είδη που χρειάζεται)
- νοητικός προγραμματισμός (π.χ. αποφασίζει πριν κάνει κάτι τι πρέπει να ξέρει και πώς να το βρει, αποφασίζει ποιο πρόβλημα είναι το πιο σημαντικό και θέτει προτεραιότητες)
- σχολική προσαρμογή (π.χ. προσέχει το μάθημα, ακούει προσεκτικά και ακολουθεί οδηγίες από έναν δάσκαλο, προσαρμόζεται στις διαφορετικές απαιτήσεις -γνωστικές και συμπεριφορικές- στο σχολικό περιβάλλον)
- κίνητρα (π.χ. αιτιώδης απόδοση, μεταγνωστικές στρατηγικές)

1.7. Διανοητική ή συναισθηματική προσαρμογή και καθημερινή ζωή

Η έμφαση που δίνει η κοινωνία μας στη σχολική επίδοση σφραγίζει ολόκληρη τη σχολική ζωή του παιδιού.

Κατά συνέπεια, οι μαθησιακές δυσκολίες μπορεί να επηρεάσουν την ψυχολογική ισορροπία του παιδιού.

Το δυσλεκτικό παιδί αρχίζει να αισθάνεται ότι είναι διαφορετικό από τα άλλα παιδιά από τη στιγμή που μπαίνει στο χώρο του σχολείου. Επειδή το πρόβλημά του δεν είναι ορατό, συνήθως προσπαθεί να το κρύψει όταν βρίσκεται ανάμεσα σε άτομα που το αγνοούν, γιατί μπορεί να ντρέπεται ή ακόμα και να θεωρεί ότι δεν είναι «φυσιολογικό». Αυτή η κατάσταση πιέζει πολύ το παιδί, γιατί ζει συνεχώς με το άγχος ότι θα το μάθουν. Έτσι, αρχίζει να είναι δειλό και να κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να αποφύγει αυτές τις καταστάσεις που τον/την φέρνουν σε δύσκολη θέση ή μπορεί να αποκαλύψουν το πρόβλημά του.

Συνήθως εστιάζουμε σε προβλήματα που σχετίζονται με τις σχολικές επιδόσεις. Ωστόσο, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η δυσλεξία επηρεάζει τη ζωή ενός παιδιού καθημερινά, από τη στιγμή που ξυπνά το πρωί μέχρι το βράδυ που πηγαίνει για ύπνο. Στην πραγματικότητα, φέρνει εμπόδια σε πολλές άλλες πτυχές της ζωής του παιδιού που - με την πρώτη ματιά - δεν φαίνονται τόσο στενά συνδεδεμένες με τη μαθησιακή του ιδιαιτερότητα.

Έρευνα που σχετίζεται με τα συναισθήματα (νοητική προσαρμογή) που βιώνουν οι μαθητές σε εκπαιδευτικά πλαίσια και κατά τη διάρκεια της μαθησιακής διαδικασίας υποστηρίζει ότι αυτά τα

συναισθήματα έχουν σημαντικό αντίκτυπο στη μάθηση, τη μνήμη, την ανάπτυξη και την προώθηση της θετικής προσαρμογής στα παιδιά (Lewis & Haviland-Jones, 2000). Για παράδειγμα, τα θετικά συναισθήματα μπορούν να επηρεάσουν την ακαδημαϊκή απόδοση και τη μάθηση των παιδιών, εφόσον μπορούν να κατευθύνουν την προσοχή τους και τη χρήση των γνωστικών διαδικασιών (Meinhardt & Pekrun, 2003). Μπορούν επίσης να διεγείρουν και να διατηρήσουν το ενδιαφέρον των μαθητών για συγκεκριμένο μαθησιακό υλικό (Ainley, Corrigan, & Richardson, 2005; Krapp, 2005), να ενεργοποιήσουν διαδικασίες επίλυσης προβλημάτων (Isen, 2000), να διευκολύνουν τις διαδικασίες αυτορρύθμισης που σχετίζονται με τη μάθηση και την απόδοση (Pekrun, Goetz, Titz & Perry, 2002). Πρόσφατες θεωρίες και μελέτες για το θέμα των συναισθημάτων προτείνουν ένα πολλαπλό εννοιολογικό μοντέλο που ασχολείται με τις επιπτώσεις των συναισθημάτων στην ακαδημαϊκή επίδοση, τη συμμετοχή των μαθητών στη μάθηση, την αυτορρύθμιση και τα κίνητρα (Pekrun, 2000. Pekrun, Frenzel, Goetz, & Perry, 2007 Pekrun, Goetz, Titz, & Perry, 2002).

Αν και η φύση της σχέσης μεταξύ της δυσλεξίας και των συναισθηματικών παραγόντων δεν έχει διευκρινιστεί με σαφήνεια, είναι αναμφισβήτητο ότι οι ειδικές μαθησιακές δυσκολίες συνδέονται με δευτερεύοντα προβλήματα συμπεριφοράς και συναισθηματικά καθώς και με χαμηλή αυτοεκτίμηση. Έχει διαπιστωθεί ότι τα θετικά συναισθήματα και η αποτελεσματική διαχείριση του άγχους μπορούν να βοηθήσουν στη βελτίωση της απόδοσης σε τεστ μνήμης, διάκρισης και εκμάθησης νέων πληροφοριών, να οδηγήσουν σε αποτελεσματικότερη χρήση του γνωστικού υλικού και να συμβάλουν στην αποτελεσματικότερη αφομοίωση νέων πληροφοριών και οργάνωση των παλαιών.

Αυτή η ενότητα αξιολογεί τα δυνατά και αδύνατα σημεία του παιδιού σε σχέση με τα ακόλουθα κριτήρια:

- διαχείριση συναισθημάτων (διατηρεί τον έλεγχο όταν κάποιος τον/την πειράζει)
- ενσυναίσθηση (δείχνει ενδιαφέρον και σεβασμό για τα συναισθήματα των άλλων)
- προσαρμοστικότητα (είναι ελαστικό και προσαρμόζεται εύκολα στις αλλαγές)
- συναισθηματική αντίληψη (έχει την ικανότητα να αντιλαμβάνεται τα συναισθήματά του)
- Αποτελεσματική διαχείριση του άγχους

1.8. Κοινωνική προσαρμογή

Η κοινωνική και συναισθηματική (νοητική) διάσταση της μάθησης και το γεγονός ότι οι ψυχοκοινωνικοί παράγοντες παίζουν επίσης σημαντικό ρόλο στη μαθησιακή διαδικασία τεκμηριώνεται από εμπειρικά δεδομένα. Μια συστηματική ανασκόπηση της βιβλιογραφίας, όπου ο κύριος στόχος ήταν να εντοπιστούν οι πιο σημαντικοί παράγοντες που επηρεάζουν τη μάθηση,

διαπίστωσε ότι από τις 11 πιο σημαντικές κατηγορίες που θεωρούνται ότι έχουν αντίκτυπο στη μάθηση, οι οκτώ σχετίζονται με κοινωνικούς και συναισθηματικούς παράγοντες, όπως η διαχείριση της τάξης, , κοινωνικές αλληλεπιδράσεις δασκάλου-μαθητή, ομάδα συνομηλίκων, σχολικό κλίμα και κλίμα στην τάξη (Wang, Haertel & Walberg, 1997). Αντίθετα, βρέθηκε ότι άλλοι παράγοντες όπως το πρόγραμμα σπουδών, η διδασκαλία και τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των μαθητών είχαν μικρότερη αναλογική επίδραση στη μαθησιακή διαδικασία (Pekrun et al, 2002; Wang, Haertel & Walberg, 1997).

Η κοινωνική ικανότητα θεωρείται ως η ικανότητα αλληλεπίδρασης με άλλους σε ένα δεδομένο κοινωνικό πλαίσιο με συγκεκριμένους τρόπους που είναι κοινωνικά αποδεκτοί, λειτουργικοί και μη επιβλαβείς για τους άλλους. Έχει διαπιστωθεί ότι τα παιδιά με ειδικές γλωσσικές δυσκολίες μπορεί να έχουν ανεπαρκείς κοινωνικές δεξιότητες και να έχουν δυσκολίες στις διαπροσωπικές σχέσεις και ακατάλληλη κοινωνική συμπεριφορά. Αυτές οι δυσκολίες μπορεί να οδηγήσουν στο να σχηματίσουν αρνητική εικόνα για τον εαυτό τους, έλλειψη αποδοχής από τους συνομηλίκους ή αδεξιότητα σε κοινωνικές περιστάσεις (Πολυχρόνη, Χατζηχρήστου & Μπίμπου, εκδ. Δόικου, 2002; Χατζηχρήστου&Horf, 1993). Η επάρκεια στις κοινωνικές δεξιότητες συμβάλλει στην εμφάνιση λειτουργικών συμπεριφορών που προσαρμόζονται στις απαιτήσεις του περιβάλλοντος καθώς και στις κοινωνικές προσδοκίες κατάλληλες για την ηλικία του παιδιού. Οι κοινωνικές δεξιότητες μπορεί να περιλαμβάνουν τομείς όπως οι σχέσεις με τους συνομηλίκους, οι σχέσεις γονέων και δασκάλων, οι εργασίες για το σπίτι και η προσαρμογή στο σχολείο.

Αυτή η ενότητα αξιολογεί τα δυνατά και αδύνατα σημεία του παιδιού σε σχέση με τα ακόλουθα κριτήρια:

- διαπροσωπική επικοινωνία (π.χ. το παιδί καλωσορίζει τους συνομηλίκους του, τους καλεί να παίξουν, προσφέρει βοήθεια)
- συνεργασία (π.χ. βοήθεια σε άλλους, κοινή χρήση)
- αυτοέλεγχος (π.χ. έλεγχος θυμού, συμβιβασμός σε συγκρούσεις)
- δεξιότητες διεκδίκησης (π.χ. αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, ζητά πληροφορίες, ξεκινά μια συζήτηση)
- δεξιότητες συμμόρφωσης (π.χ. ακολουθήστε κανόνες, ακολουθήστε οδηγίες)

1.9.Αυτό-αντίληψη

Οι μαθησιακές δυσκολίες προκαλούν σε μεγάλο βαθμό απογοήτευση και θυμό στα παιδιά, τα οποία αντιμετωπίζουν όχι μόνο τη δική τους έλλειψη εμπιστοσύνης στις ικανότητές τους, αλλά και την επίγνωση ότι η χαμηλή τους πρόοδος είναι συχνά το επίκεντρο σχολιασμού και αρνητικής κριτικής.

οι υπολοίποι. Έχει επισημανθεί ότι το παιδί με μαθησιακές δυσκολίες εμφανίζει χαμηλή αυτοεκτίμηση όχι μόνο σε σχέση με τις επιδόσεις του στα μαθήματα αλλά και στις σχέσεις του με συνομηλίκους και ενήλικες καθώς και στη γενική άποψη για τον εαυτό του. Αυτή η ενότητα αξιολογεί τα δυνατά και αδύνατα σημεία του παιδιού σε σχέση με τα ακόλουθα κριτήρια:

- **αντίληψη της ικανότητας μάθησης**
- **αντίληψη της απόδοσης στα μαθήματα**
- **αντίληψη των διαπροσωπικών σχέσεων (π.χ. σχέσεις με δασκάλους και γονείς)**
- **γενική αντίληψη του εαυτού τους και της αυτοεκτίμησης**

1.10. Προβληματική συμπεριφορά

Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν την ύπαρξη προβλημάτων ενδοπροσωπικής και διαπροσωπικής προσαρμογής σε παιδιά με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες (Handwerk & Marshall, 1998). Η συνύπαρξη αυτών των προβλημάτων με τις μαθησιακές δυσκολίες συνήθως επιδεινώνει τις δυσκολίες του παιδιού στην ανάγνωση και τη γραφή και μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές αρνητικές συνέπειες στην ενήλικη ζωή (π.χ. παραβατικότητα). Όσον αφορά την εσωτερικευμένη συμπεριφορά, έχει τεκμηριωθεί ότι το ψυχολογικό στρες που βιώνουν τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες ως αποτέλεσμα της απογοήτευσης που βιώνουν από τη συνεχή προσπάθεια που καταβάλλουν για να επιτύχουν ικανοποιητική επίδοση, καθιστά τα παιδιά ιδιαίτερα ευάλωτα. Η αυτοεκτίμηση και η αυτοαντίληψη θεωρούνται ως ένας από τους σημαντικότερους προστατευτικούς παράγοντες για την ενδοπροσωπική προσαρμογή του παιδιού. Επιπλέον, όσον αφορά την εξωτερικευμένη συμπεριφορά, οι μαθησιακές δυσκολίες έχουν συσχετιστεί με υπερκινητικότητα, παρορμητικότητα, ελλειμματική προσοχή, αντικοινωνική συμπεριφορά και διαταραχές συμπεριφοράς και παραβατικότητα.

Αυτή η ενότητα αξιολογεί τις δυσκολίες του παιδιού σχετικά με:

- **εξωτερικευμένη συμπεριφορά (αντικοινωνική - επιθετική συμπεριφορά)**
- **εσωτερικευμένη συμπεριφορά (άγχος, κατάθλιψη, μελαγχολία, φόβοι, απόσυρση)**
- **υπερκινητικότητα – παρορμητικότητα**

1.11. Εκπαιδευτική θεραπεία και υποστήριξη στο σπίτι

Η εκπαιδευτική θεραπεία θα πρέπει να συνδυάζει τη διδασκαλία με τη διερεύνηση ψυχολογικών προβλημάτων που εμποδίζουν τη μάθηση. Στόχος είναι να κατανοήσουμε τις αντιδράσεις του παιδιού και την κατανόηση των συναισθηματικών του αναγκών όταν «αρνείται» να μάθει. Μπορεί να γίνει με τους εξής τρόπους:

- Παιγνιοθεραπεία (Aslin 1969), η οποία δίνει τη δυνατότητα στο παιδί να είναι δημιουργικό και να ανακαλύψει τον εαυτό του/της καθώς και να εξερευνήσει την πραγματικότητα μέσω της φαντασίας. Ο σκοπός είναι να πειραματιστεί με φανταστικές συνθήκες που τον/την τρομάζουν λιγότερο από τις πραγματικές και ελέγχονται από τον εαυτό του/της (Winnicott 1979)
- τεχνικές καλλιτεχνικής έκφρασης, με πλαστελίνη, ζωγραφική και χειροτεχνίες
- ειδικές μέθοδοι διδασκαλίας ανάγνωσης, γραφής και αριθμητικής, που γίνονται με τη μορφή παιχνιδιού σε ασφαλές και μη ανταγωνιστικό περιβάλλον, όπου η απόδοση δεν αξιολογείται και τα λάθη αντιμετωπίζονται ως θετικές εμπειρίες
- Οι τεχνικές συμπεριφορικής θεραπείας, στις οποίες προγραμματίζεται η διδασκαλία, βασίζονται σε συχνή επανάληψη και οι επιθυμητές απαντήσεις ενθαρρύνονται και επιβραβεύονται
- τεχνικές από ψυχαναλυτικές μεθόδους, με σταθερότητα χρόνου, χώρου που βοηθούν τον μαθητή να ανακαλύψει και να ερμηνεύσει τα συναισθήματα που εμποδίζουν τη μάθηση.

Πέρα από τη στήριξη και το ενδιαφέρον του δασκάλου, το δυσλεκτικό παιδί χρειάζεται την αμέριστη καθημερινή υποστήριξη, κατανόηση, φροντίδα και αγάπη από την οικογένειά του. Οι γονείς πρέπει πρώτα από όλα να συνειδητοποιήσουν ότι η δική τους υποστηρικτική στάση μπορεί να αλλάξει τη ζωή του. Είναι απαραίτητο να καταλάβουν ότι το παιδί τους χρειάζεται να προσπαθήσει περισσότερο και με διαφορετικό τρόπο από τα άλλα παιδιά για να πετύχει τα όνειρά του. Επιπλέον, είναι σημαντικό να θυμάστε ότι μια μαθησιακή δυσκολία μπορεί να θέσει εμπόδια στην επιτυχία ενός παιδιού, αλλά αυτά τα εμπόδια μπορούν να ξεπεραστούν. Γι' αυτό θα πρέπει να έχουν στόχο να βοηθήσουν το παιδί να ξεπεράσει τη δυσκολία του και να κυνηγήσει τα όνειρα και τις φιλοδοξίες του.

Είναι γεγονός ότι η καθημερινή μελέτη είναι συχνά πηγή άγχους, έντασης και εκνευρισμού τόσο για τους γονείς όσο και για το παιδί. Θα ήταν σωστό οι γονείς να μην εστιάζουν μόνο στις σχολικές επιδόσεις του παιδιού, αλλά να ασχοληθεί με άλλες δραστηριότητες. Είναι επίσης σημαντικό να δείχνετε και να είστε υπομονετικοί με το παιδί που έχει μαθησιακές δυσκολίες. Χρειάζεται υπομονή και επιμονή μέχρι να σημειωθεί πρόοδος. Πρέπει να διδαχθεί την ανεξαρτησία και πώς να βοηθά τον εαυτό του όταν δυσκολεύεται σε κάτι. Η ενίσχυση και η επιβράβευση βοηθούν προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά και κρατούν ζωντανό το κίνητρο για μάθηση. Οποιαδήποτε σύγκριση πρέπει να αποφεύγεται καθώς μπορεί να δημιουργήσει αισθήματα κατωτερότητας. Το σπίτι πρέπει να παρέχει ασφάλεια.

Η πίστη στις δυσλεκτικές ικανότητες του παιδιού είναι σημαντικό κλειδί για την επιτυχία του στη ζωή. Η σωστή συναισθηματική και εκπαιδευτική προσέγγιση του παιδιού μπορεί να αλλάξει αποφασιστικά τη στάση του απέναντι στο σχολείο. Μπορεί να του δώσει την αισιοδοξία και τη δύναμη που χρειάζεται για να πετύχει τους στόχους του και αργότερα να καυχιέται για τις επιτυχίες του. Αντίθετα, η κριτική και η απόρριψη θα οδηγήσουν σε αποτυχία, χαμηλή αυτοεκτίμηση και απόσυρση.

1.12. Σχολική επίδοση ενός παιδιού με δυσλεξία

Στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, οι γονείς δίνουν μεγάλη σημασία στη σχολική επίδοση του παιδιού, θεωρώντας το ως ένα από τα σημαντικότερα κριτήρια ψυχολογικής ικανότητας του παιδιού (Μόττη-Στεφανίδης, 2004), ενώ τα ίδια τα παιδιά συνδέουν τη σχολική επιτυχία με αυτοεκτίμηση. Στην πραγματικότητα, τα παιδιά με χαμηλή ακαδημαϊκή επίδοση τείνουν να έχουν χαμηλότερη αυτοεκτίμηση και χαμηλότερο κοινωνικό κύρος στην τάξη, ενώ η βελτιωμένη επίδοση συνδέεται με βελτιωμένη αυτοεκτίμηση και κοινωνικό κύρος, όπως αξιολογείται από συμμαθητές (Συγκολλίτου, 1977). Επομένως, τα παιδιά με δυσλεξία φαίνεται να φέρουν βαρύ φορτίο, καθώς συχνά αποτυγχάνουν σε έναν τομέα, τον ακαδημαϊκό, που καταλαμβάνει μεγάλο μέρος της καθημερινότητάς τους και θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικός τόσο από τους γονείς όσο και από τους δασκάλους (Leodari, 1993).

Οι καθημερινές δραστηριότητες ανάγνωσης, ορθογραφίας, ολοκλήρωσης ασκήσεων και διαγωνισμών είναι για παιδιά με δυσλεξία ορατά σημάδια των δυσκολιών τους και προκαλούν στρες και άγχος.

1.13. Συναισθήματα και σκέψεις που βιώνει ένα παιδί με δυσλεξία

Για τα παιδιά με δυσλεξία, η ανάγνωση, η γραφή και η ορθογραφία είναι τα κύρια προβλήματά τους. Αυτά όμως οδηγούν σε δευτερεύοντα προβλήματα όπως αδιαφορία, χαμηλά κίνητρα, διχαστική συμπεριφορά, που έχουν κοινωνικές και συναισθηματικές προεκτάσεις. Πολυάριθμες μελέτες δείχνουν ότι η σχολική αποτυχία σε αυτά τα παιδιά επηρεάζει αρνητικά τη συμπεριφορά τους στο σχολείο και στο σπίτι και μπορεί να τα απομακρύνει από αυτήν ή να προκαλέσει ψυχοκοινωνικά συμπτώματα, απομόνωση, ανάπτυξη χαμηλής αυτοεκτίμησης και υιοθέτηση απαράδεκτων συμπεριφορών.

Με την είσοδό τους στη σχολική κοινότητα, τα παιδιά αρχίζουν να κατανοούν ξεκάθαρα τις δυσκολίες και τη διαφορετικότητά τους. Μόλις μάθουν για το πρόβλημά τους, αρχίζουν να προσπαθούν να το κρύψουν από τους συνομηλίκους τους. Τους κυριεύει ο φόβος ότι τα άλλα

παιδιά θα το καταλάβουν και θα τους κοροϊδέψουν ή θα τους περιθωριοποιήσουν ή θα τους στιγματίσουν με την ταμπέλα του «προβληματικού».

Για να κρατήσουν μυστική τη δυσλεξία τους αποφεύγουν να διαβάζουν, να γράφουν, να λένε την ορθογραφία μιας λέξης, να μιλούν δυνατά ή να ανακαλούν γνώσεις από τη μνήμη τους. Αυτή η κατάσταση τους δημιουργεί τεράστια πίεση, που ζουν συνεχώς μέσα στο άγχος αν θα τα ανακαλύψουν. Ο φόβος είναι βαθιά ριζωμένος στη μυστική ζωή των δυσλεκτικών παιδιών και συχνά τα δυσκολεύει περισσότερο από την ίδια τη δυσκολία.

Μέσα από την εμπειρία μου ως δασκάλα σε μαθήματα ένταξης, δεν είναι λίγες οι φορές που έχω ζητήσει από δυσλεκτικά παιδιά να διαβάσουν το μάθημα δυνατά (εξατομικευμένη διδασκαλία) και να σηκωθούν να κλείσουν την πόρτα μήπως έρθει κάποιος από έξω και τα ακούσει.

Στην καθημερινότητά τους τα παιδιά, στο σχολείο και στο σπίτι, έχουν το αίσθημα της απογοήτευσης. Η αίσθηση ότι,τι και να κάνουν, όσο και να προσπαθήσουν, δεν θα καταφέρουν ποτέ να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του μαθησιακού σχολείου. Η ψυχολογική πίεση που προκύπτει από μια τέτοια κατάσταση μετατρέπεται σε έντονο στρες.

Επίσης, ένα δυσλεκτικό παιδί χρειάζεται περισσότερο χρόνο για να λύσει μια άσκηση και πολλές φορές δεν μπορεί να συγκεντρωθεί, κοιτάζει δεξιά και αριστερά πηγαίνει στην επόμενη άσκηση χωρίς να καταλάβει ότι δεν έχει ολοκλήρωσε την προηγούμενη, ξεκινά μια σκέψη και η ανάπτυξή της αποκλίνει από αυτό που ζητείται. Όλη αυτή η αποδιοργάνωση και ο αποπροσανατολισμός γεννούν συναισθήματα σύγχυσης και απελπισίας.

Σύμφωνα με τον Frank, τα δυσλεκτικά παιδιά έχουν συχνά πολύ θυμό μέσα τους. Επειδή δεν μπορούν να το διοχετεύσουν σε μια δραστηριότητα, συχνά εμπλέκονται σε καυγάδες στο προαύλιο του σχολείου. Επίσης αποφεύγουν πολλές δραστηριότητες στην αυλή γιατί δυσκολεύονται και έτσι, νιώθουν μοναξιά και απομόνωση. Πολλές φορές, βλέπουμε αυτά τα παιδιά μόνα τους στα διαλείμματα να ζηλεύουν τη χαλάρωση και την ξεγνοιασιά των άλλων παιδιών.

Τέλος, μια πολύ σημαντική δυσκολία που αντιμετωπίζουν είναι να αναπτύξουν μια θετική εικόνα για τον εαυτό τους. Τα παιδιά που βιώνουν αποτυχία και απογοήτευση αισθάνονται ότι είναι κατώτερα και ότι οι προσπάθειές τους δεν αξίζουν τον κόπο. Αντί λοιπόν να νιώθει επιτυχημένο και παραγωγικό, το παιδί μαθαίνει να μην ασκεί κανέναν έλεγχο στο περιβάλλον του θεωρώντας τον εαυτό του ανίκανο και αδύναμο. Όταν τα άτομα με δυσλεξία πετυχαίνουν στο γνωστικό ή ακόμα και στον κοινωνικό-συναισθηματικό τομέα αποδίδουν την επιτυχία τους στην τύχη, υποβαθμίζοντας την

αξία των προσπαθειών τους. Όταν αποτυγχάνουν, θεωρούν τον εαυτό τους ανεπαρκή ή απλώς «ανόητο».

Οι σημαντικοί άλλοι παίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της αυτοαντίληψης. Ο τρόπος με τον οποίο οι γονείς μεγαλώνουν τα παιδιά τους παίζει καθοριστικό ρόλο στην ομαλή κοινωνικοποίησή τους και στη διαμόρφωση της αντίληψής τους για τον εαυτό τους. Σε οικογένειες όπου κυριαρχεί ο αυταρχισμός, η αδιαφορία, η έλλειψη αγάπης, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις ώστε το παιδί να έχει αρνητική στάση απέναντι στον εαυτό του (Ζαφειροπούλου, 1995). Η επίδραση της οικογένειας στην αυτοαντίληψη του παιδιού είναι πιο έντονη στην πρώιμη παιδική ηλικία, γιατί καθώς το παιδί μπαίνει στο σχολείο τα σημαντικά άλλα προστίθενται από τους δασκάλους και τους φίλους. Έτσι, κατά την εφηβεία, η επιρροή των συνομηλίκων αυξάνεται δραματικά (Brawn, 1990· Savin - Williams & Berndt, 1990).

1.14. Ο ρόλος της ανάπτυξης κοινωνικών δεξιοτήτων

Η ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων είναι μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι γονείς που έχουν παιδιά με αναπηρία. Η κοινωνικότητα του παιδιού θα καθορίσει τελικά σε μεγάλο βαθμό την αυτοπεποίθησή του/της, τις φιλίες του/της και την προσαρμογή του/της στη σχολική ζωή. Ωστόσο, το πιο σημαντικό είναι ότι οι κοινωνικές δεξιότητες του παιδιού θα καθορίσουν την επιτυχία του/της και την προσαρμογή του/της στην ενήλικη ζωή. Η ποιότητα ζωής των ενηλίκων με δυσλεξία εξαρτάται πρωτίστως από το βαθμό στον οποίο έχουν αναπτύξει τις κοινωνικές τους δεξιότητες και όχι μόνο από τις ακαδημαϊκές τους επιδόσεις.

1.15. Το αποτέλεσμα των προκαταλήψεων – στερεοτύπων

Μέσα στο σχολικό σύστημα, τα παιδιά με δυσλεξία φαίνεται να είναι μια διαφορετική κοινωνική ομάδα, με δυσκολίες και συγκεκριμένα χαρακτηριστικά που τα διαφοροποιούν από τα άλλα παιδιά και τα υποβαθμίζουν ως προς τις ικανότητες και τις σχολικές επιδόσεις (Higgins et al., 2002). Η δυσλεξία συνδέεται με στερεότυπα, τα οποία αν και δεν έχουν διερευνηθεί καλά, υπάρχουν και αποτελούν τη βάση για τον αποκλεισμό αυτών των παιδιών από ακαδημαϊκές, κοινωνικές και αθλητικές δραστηριότητες καθώς και για διακρίσεις σε βάρος τους, όπως χαμηλές προσδοκίες από δασκάλους και συνομηλίκους. (Ho, 2004). Πιο συγκεκριμένα, ο Guterman (1995) διαπίστωσε ότι τα παιδιά με δυσλεξία ένιωθαν ότι οι συμμαθητές τους είχαν αρνητικά στερεότυπα για τη δυσλεξία και τα αντιμετώπιζαν ως λιγότερο έξυπνα. Η δυσλεξία είναι επίσης μια ετικέτα, η οποία λειτουργεί ως «φακός» μέσω του οποίου τα παιδιά αντιλαμβάνονται τον κοινωνικό κόσμο και επηρεάζει τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και σχέσεις με την κυρίαρχη ομάδα των «φυσιολογικών» παιδιών (Barga, 1996 & Meadan, Halle, 2004).

Ο μεγαλύτερος αντίκτυπος της δυσλεξίας εντοπίζεται στην παιδική ηλικία, λόγω ακαδημαϊκής αποτυχίας, φόβου κοινωνικής ταπείνωσης και εμπειριών θυματοποίησης και πειράγματος στο σχολείο (Goldberg, 2003). Ωστόσο, οι αρνητικές στάσεις των συνομηλίκων απέναντι στα παιδιά με δυσλεξία θεωρούνται ιδιαίτερα επιβλαβείς. πολύ ότι οι κοινωνικές δυσκολίες των παιδιών με δυσλεξία μπορεί να οφείλονται στη δική τους συμπεριφορά καθώς και στην προκατάληψη και τις διακρίσεις που δέχονται από τους συνομηλίκους τους (Pearl, Bay, 1999 & Mishna, 2003).

1.16. Πώς να βοηθήσετε τα παιδιά να αποβάλλουν τα αρνητικά συναισθήματα

Τόσο οι γονείς όσο και οι δάσκαλοι παίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των συναισθημάτων και των απόψεων του παιδιού για τη μετέπειτα ζωή του. Επομένως, πρέπει να βρουν τρόπους να βοηθήσουν τα παιδιά να αντιμετωπίσουν τα αρνητικά συναισθήματα που βιώνουν καθημερινά και τους αγώνες για να επιτύχουν μαθησιακή επιτυχία. Θα το πετύχουν αυτό ξεκινώντας από κάτι βασικό. Αποδεχτείτε την προσωπικότητα, τις ικανότητες και τις δυσκολίες του παιδιού. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να βοηθήσετε τα παιδιά να απαλλαγούν από τους φόβους τους και κάθε άλλο είδος αρνητικών συναισθημάτων. Ορισμένοι είναι:

- Ενθαρρύνετε τα παιδιά να αναγνωρίσουν και να εκφράσουν τα συναισθήματά τους.
- Σεβαστείτε τη διαφορετικότητα και την ατομικότητά τους.
- Αποδεχτείτε τις δυσκολίες τους και μην ντρέπεστε για αυτές.
- Προσπαθήστε να καλλιεργήσουν τα δικά τους ταλέντα.
- Απελευθερώστε τα από τις αρνητικές σκέψεις ότι είναι υπεύθυνοι για αυτό που τους συμβαίνει.
- Εξηγήστε τους ότι δεν είναι αυτοσκοπός να αποκτήσετε «Άριστα» στα μαθήματα.
- Επιβραβεύστε τις καθημερινές τους προσπάθειες πέρα από κάθε αποτέλεσμα.
- Δώστε λύσεις για να εκφράσουν τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους.
- Εξασφαλίστε την επιτυχία με μικρά βήματα που είναι εύκολο να επιτευχθούν
- Παρέχετε ανατροφοδότηση στους μαθητές για την ατομική τους πρόοδο.
- Χρησιμοποιήστε αποτελεσματικά την ομαδική εργασία.
- Αναδείξτε την περιέργειά τους για το τι συμβαίνει γύρω τους.
- Ενθαρρύνετε την ανεξαρτησία τους προσφέροντάς του κατανόηση και υποστήριξη ταυτόχρονα
- Ανάπτυξη της υπευθυνότητας των μαθητών
- Βοηθήστε τους να πιστέψουν στις ικανότητές του.

- Ρωτήστε τους για τα όνειρα και τις φιλοδοξίες τους και ενθαρρύνετέ τα να προσπαθήσουν να τα πραγματοποιήσουν.
- Δείξτε τους την αποδοχή σας για αυτό που είναι και για όλα όσα καταφέρνουν.

1.17. ΔΥΣΛΕΞΙΑ

- Η **ειδική αναπτυξιακή δυσλεξία** είναι μια σοβαρή διαταραχή του παιδιού που αφορά τη μάθηση (δηλαδή τη χρήση και την κατανόηση) του γραπτού λόγου και δεν σχετίζεται με αιτιολογικούς παράγοντες σε επίπεδο νοητικής, πολιτιστικής, συναισθηματικής και σωματικής λειτουργίας (Στασινός, 2003). Ετυμολογικά, ο ελληνικός όρος «δυσλεξία» αποτελείται από το μόριο δυσ-, που υποδηλώνει τον όρο «δυσκολία» και τη λέξη «ομιλία» που στα αρχαία ελληνικά σημαίνει «η λέξη που λέγεται» και επομένως αυτός ο όρος αναφέρεται απλώς στη «δυσκολία με τις λέξεις». (Cruickshank, 1986). Ο όρος «δυσλεξία» αναφέρεται σε μια ομάδα ειδικών μαθησιακών δυσκολιών με κύριο χαρακτηριστικό τα προβλήματα νευρολογικής προέλευσης στην ακριβή και εύκολη αναγνώριση μεμονωμένων λέξεων, στην αποκωδικοποίηση κειμένων και στην ορθογραφία. Πιθανότατα, η δυσλεξία υπάρχει από τη στιγμή της γέννησης και τα αποτελέσματά της διαρκούν σε όλη τη ζωή του ατόμου (Αγαλιώτης, 2013).
- Η λέξη δυσλεξία προέρχεται από την ελληνική γλώσσα και σημαίνει «δυσκολία με τις λέξεις». Ο όρος δυσλεξία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1872 και άρχισε σιγά σιγά να εξελίσσεται για να περιλαμβάνει τόσο τη συγγενή (συγγενή) δυσλεξία όσο και τη δυσλεξία που προκαλείται από εξωτερικούς παράγοντες. Την ίδια χρονιά ένας νευρολόγος ανακάλυψε ότι ένας ασθενής έπασχε από τύφλωση των λέξεων μετά από εγκεφαλική αιμορραγία. Ο ίδιος ασθενής μπορούσε να διακρίνει τα γράμματα και η όρασή του ήταν καλή.
- Η συγγενής οπτική δυσλεξία είναι η πιο συχνή και παρουσιάζει δυσκολία στην ανάγνωση και την αποκωδικοποίηση λέξεων. Δεν έχει να κάνει με έλλειψη ευφυΐας ή κοινωνικό και πολιτισμικό υπόβαθρο. Επιπλέον, υπάρχει μια ηχητική έκδοση της δυσλεξίας όπου υπάρχει δυσκολία στη σύνδεση ανάγνωσης και γραφής επειδή δεν είναι δυνατή η κατανόηση φωνημάτων. Τα παιδιά με αυτό το είδος δυσλεξίας δεν αντιλαμβάνονται ήχους υψηλής ή χαμηλής συχνότητας, επομένως δεν μπορούν να διακρίνουν ορισμένα φωνήεντα και σύμφωνα.
- Η IDAC (International Dyslexia Association) υποστηρίζει ότι η δυσλεξία είναι ένα συγκεκριμένο είδος και αυτές οι μαθησιακές δυσκολίες έχουν να κάνουν με νευρολογικά αίτια. Η Διεθνής Ομοσπονδία Νευρολογίας ορίζει τη δυσλεξία ως ένα σύνδρομο που

εκδηλώνεται με την αποτυχία εκμάθησης του λόγου, ιδιαίτερα της ανάγνωσης, και οφείλεται σε μια νευρολογική διαταραχή που επηρεάζει τις βασικές μαθησιακές λειτουργίες.

1.18ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	ΣΗΜΑΤΑ	ΒΗΜΑΤΑ
Συμπεριφορικές και Συναισθηματικές δυσκολίες μεταξύ των παιδιών	11. Κακοποιήσεις 12. Σχολικός εκφοβισμός (Σωματική / συναισθηματική / λεκτική βία) 13. Ψυχολογική χειραγώγηση 14. Ρατσιστική συμπεριφορά 15. Επιθετικότητα 16. Παραβατική συμπεριφορά 17. Απουσίαμαθητών απότοσχολικόπεριβάλλον 18. Ενδοοικογενειακή βία 19. Πολυπολιτισμικέςκαιθρησκευτικές διαφορές 20. Internet addictionΕθισμόςστοδιαδίκτυο	<p><u>Παρέμβαση-Διαχείριση από τον εκπαιδευτικό</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Αναγνώριση, αποδοχή συνθήκης και φοιτητική προσέγγιση 2. Χτίζοντας σχέσεις εμπιστοσύνης και συναισθηματικής ενίσχυσης 3. Επιβεβαίωση μαθητή και διερεύνηση της συνθήκης (με ψυχολόγο) (πρώτη φορά ψυχολόγου) 4. Θετική / υποστηρικτική παρέμβαση του δασκάλου και του ψυχολόγου <ul style="list-style-type: none"> ▪ Δημιουργήστε και ενισχύστε τα κίνητρα του παιδιού ▪ Ενσωμάτωση για την επίτευξη κοινωνικών στόχων ▪ Δώστε στο παιδί την ευκαιρία να γνωρίσει τις θετικές εκδοχές της σχολικής ζωής ▪ Χρήση τεχνικών «συμπεριφοράς» σε παιδιά με διασπαστικές συμπεριφορές ▪ Παρέχετεεναλλακτικές συμπεριφορές προςμίμηση ▪ Η προώθησηθετικών προτύπων συμπεριφοράς ▪ Δημιουργήστε μια δεκτική και υποστηρικτική ατμόσφαιρα στην τάξη ▪ Προώθηση της επικοινωνίας και της συνεργασίας μεταξύ των μαθητών <p>Εάν χρειάζεται περαιτέρω παρέμβαση: <u>Παρέμβασηστοπαιδιά απότονΨυχλόγο</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Ατομικές συνεδρίες με το παιδί: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Θεσμοθέτηση και διδασκαλία σαφών κανόνων ▪ Εξατομικευμένη παρέμβαση βασισμένη σε προσωπική σχέση και γνώση του παιδιού, αφορά τις ιδιαιτερότητες της υπόθεσης, και τις ιδιαιτερότητες της προσέγγισης ▪ Πλαίσιο και αποφασιστικός έλεγχος της συμπεριφοράς των παιδιών ▪ Προαγωγή και ενίσχυση των κοινωνικών/διαπροσωπικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων του παιδιού, που παρουσιάζει δυσκολίες ένταξης 6. Ενημέρωση του διευθυντή για την κατάσταση

		<p>7. Συμμετοχή και συνεργασία γονέων σε διάφορα επίπεδα και δραστηριότητες που σχετίζονται τόσο με την ακαδημαϊκή όσο και με την ψυχοκοινωνική «επίδοση» των παιδιών (με διευθυντή)</p> <p>8. <u>Εποπτεία του καθηγητή από τον ψυχολόγο</u></p> <p>9. Ειδικά σχεδιασμένες εκπαιδευτικές διαδικασίες</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Συνεχής αναφορά σε αυτούς τους κανόνες, ως βασικό στοιχείο της δυναμικής της τάξης ▪ Οργανωμένη και δομημένη διαχείριση της δυναμικής της τάξης, σε συνδυασμό με ευέλικτες στάσεις και στρατηγικές (στάσεις που ενισχύουν την αυτο-αποτελεσματικότητα των μαθητών και θετικές αυθόρμητες πρωτοβουλίες) ▪ Παρεμβάσεις που βασίζονται σε λειτουργικές και εξατομικευμένες αξιολογήσεις ▪ Χρήση πολιτιστικών εργαλείων για τη διαχείριση και προσέγγιση των μαθητών (τέχνη, μουσική, θέατρο, φωτογραφία) <p>Εάν χρειάζεται περαιτέρω παρέμβαση: <u>Παρέμβαση με τον διευθυντή</u></p> <p>10. Ενημέρωση και διερευνητική συζήτηση με τοπικό/περιφερειακό σχολικό σύμβουλο</p> <p>11. Επικοινωνία με γονείς και σχολικό σύμβουλο για άμεση διαχείριση της κατάστασης</p> <p>12. Αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος</p>
<p>3Μαθησιακές και συμπεριφορικές δυσκολίες στην τάξη</p>	<p>3. Προβλήματα στο μάθημα</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Έλλειψη προσοχής στο μάθημα ▪ Δενολοκληρώνειτιςεργασίεςτου/της ▪ Δενακολουθείτιςοδηγίεςτουδασκάλου <p>4. Προβληματικές συμπεριφορές στην αίθουσα</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Δεν ζητάει το λόγο, μιλάει χωρίς άδεια ▪ Ξεκινά συζητήσεις με τους συμμαθητές του για εξωσχολικές δραστηριότητες ▪ Ενοχλεί τους συμμαθητές του με θορύβους ▪ Διακόπτειάλλουςότανμιλάνε ▪ Δεν συνεργάζεται σε ομάδες ▪ Πετάει αντικείμενα στους συμμαθητές του ▪ Φτάνει αργά στην αίθουσα ▪ Αφήνειτηναίθουσαήτοθρανίο τουχωρίςάδεια ▪ Χρησιμοποιεί βρισιές, υβριστική ή απειλητική 	<p><u>Διαχείριση – Παρέμβαση από τους δασκάλους</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ιδιαίτερη έμφαση στην εμφάνιση των πρώτων συμπτωμάτων 2. Οι μαθητές προσεγγίζουν και χτίζουν συναισθηματική ενίσχυση 3. Επιβράβευση και ενθάρρυνση του μαθητή 4. Δημιουργία υποστηρικτικής και θετικής ατμόσφαιρας στην τάξη 5. Ανάθεση ευθυνών στον μαθητή (ευθύνες στην τάξη) 6. Ενημέρωση του ειδικού παιδαγωγού και του σχολικού ψυχολόγου (πρώτη φορά ειδικός παιδαγωγός και ψυχολόγος) <p>Εάν χρειάζεται περαιτέρω παρέμβαση: <u>Εποπτεία ειδικού παιδαγωγού και ψυχολόγου</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 7. Ενημέρωση γονέων και κηδεμόνων (με διευθυντή) (πρώτη φορά διευθυντής) 8. Ατομικές συνεδρίες για τη διερεύνηση των συμπτωμάτων των δυσκολιών 9. Μαθήματα υποστήριξης <ul style="list-style-type: none"> ▪ Θετική ενίσχυση και εφησυχασμός του μαθητή ▪ Χρήση τεχνικών συμπεριφοράς με διασπαστικές συμπεριφορές ▪ Παρέχεταιεναλλακτικές συμπεριφορές

	<p>γλώσσα όταν επικοινωνεί με τον δάσκαλο και τους συμμαθητές</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Είναι αδικαιολόγητα απών/απούσα <p>5. Προβλήματα διαπροσωπικών σχέσεων μεταξύ συμμαθητών εντός και εκτός τάξης</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Εμπλέκεται σε λεκτικήδολιοφθορά ▪ Εμπλέκεται σε σωματικές, βίαιες επιθέσεις ▪ Ψεύδεται κατ'επανάληψη ▪ Κλέβει αντικείμενα άλλων 	<p>προσμίμηση</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Διαφοροποιημένες εργασίες για το σπίτι <p>Εάν χρειάζεται περαιτέρω παρέμβαση:</p> <p>10. Ενθάρρυνση για παρέμβαση και πλαισίωση του παιδιού με πρόγραμμα εξωσχολικής θεραπείας</p> <p>Εάν χρειάζεται περαιτέρω παρέμβαση:</p> <p><u>Παρέμβαση του διευθυντή</u></p> <p>11. Ενημερωτική και διερευνητική συζήτηση με τοπικό/περιφερειακό σχολικό σύμβουλο</p> <p>12. Επικοινωνία με γονείς και σχολικό σύμβουλο για άμεση διαχείριση της κατάστασης</p> <p>13. Αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος</p>
<p>Μαθησιακές δυσκολίες</p>	<p>6. Συμπτώματα μαθησιακών δυσκολιών</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Δυσκολία αντίληψης -δεξιά και αριστερά- τόσο στον εαυτό του όσο και στους άλλους. ▪ Υπερκινητικότητα -με αποτέλεσμα την έλλειψη συγκέντρωσης ▪ Δεν θυμάται τι ακριβώς ειπώθηκε γιατί ξεχνάει εύκολα ▪ Δυσκολία στην αλληλουχία γεγονότων και στον προσανατολισμό ▪ Ανάποδα γράμματα και τοποθέτηση ανομοιόμορφα ▪ Δυσκολία στην ανάγνωση ▪ Καθυστερημένηγλωσσική ανάπτυξη ▪ Δυσκολία στην αντίληψη των εννοιών του χρόνου ▪ Δυσκολία στην επεξεργασία πληροφοριών ▪ Μειωμένη οπτική αντίληψη, που δυσκολεύει την αντίληψη και τη διάκριση σχημάτων, συμβόλων και σχημάτων. ▪ Δυσκολίες στην αντίληψη, την προσοχή, την κωδικοποίηση και τη διατήρηση των ερεθισμάτων πληροφοριών. <p>7. Δυσλεξία</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Δυσκολία στην ανάγνωση η οποία είναι συλλαβική 	<p><u>Διαχείριση-Παρέμβασηαπό τους δασκάλους</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ιδιαίτερη έμφαση στην εμφάνιση των πρώτων συμπτωμάτων 2. Οι μαθητές προσεγγίζουν και χτίζουν συναισθηματική ενίσχυση 3. Επιβράβευση και ενθάρρυνσητου μαθητή 4. Δημιουργία υποστηρικτικής και θετικής ατμόσφαιρας στην τάξη 5. Ανάθεση ευθυνών στον μαθητή (ευθύνες στην τάξη) 6. Ενημέρωση του ειδικού παιδαγωγού και του σχολικού ψυχολόγου (πρώτη φορά ειδικός παιδαγωγός και ψυχολόγος) <p>Εάνχρειάζεταιπεραιτέρωπαρέμβαση:</p> <p><u>Εποπτείατουειδικούπαιδαγωγούκαιτουψυχολόγου</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 7. Εξειδίκευση του εκπαιδευτικού με σεμινάρια Ειδικής Αγωγής και Μαθησιακών Δυσκολιών 8. Ενημέρωση γονέων και κηδεμόνων (με διευθυντή) (πρώτη φορά διευθυντής) 9. Ατομικές συνεδρίες για τη διερεύνηση των συμπτωμάτων των δυσκολιών 10. Μαθήματα υποστήριξης <ul style="list-style-type: none"> ▪ Θετική ενίσχυση και εφησυχασμός του μαθητή ▪ Χρήση τεχνικών συμπεριφοράς με διασπαστικές συμπεριφορές ▪ Εναλλακτικέςσυμπεριφορές προσμίμηση ▪ Διαφοροποιημένη εργασία για το σπίτι <p>Εάν χρειάζεται περαιτέρω παρέμβαση:</p> <p>11. Ενθάρρυνση για παρέμβαση και πλαισίωση του παιδιού με πρόγραμμα εξωσχολικής θεραπείας</p> <p>Εάν χρειάζεται περαιτέρω παρέμβαση:</p> <p><u>Παρέμβαση από τον διευθυντή</u></p>

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Προσθέτειφωνήεντα, συλλαβέςήλέξειςενώδιαβάζει ▪ Μπερδεύουν γράμματα ή λέξεις, όταν μοιάζουν ακουστικά ή οπτικά (α → ο, β → Δ, μόνο → νόμος κ.λπ.) ▪ Χάνουν τη σειρά ενώ διαβάζουν ένα κείμενο ▪ Αδυνατούν να κατανοήσουν και να αφηγηθούν αυτά που διαβάζουν ▪ Εμφάνιση "ανάγνωσης καθρέφτη" (ελαφριά / ανακατεύθυνση, αχ, χα) ▪ Κάνουνπολλάορθογραφικάλάθη ▪ Παράλειψη και αντικατάσταση γραμμάτων-λέξεων-συλλαβών ▪ Τα γραπτά τους έχουν πολλές μουτζούρες ▪ Τα σημεία στίξηςχρησιμοποιούνται ακατάλληλα ▪ Αντικαθιστούνλέξειςμεάλλεςπαραμφερείς ▪ Παράλειψηκεφαλαίων ή πεζώνγραμμάτων ▪ Δυσκολεύονται να κάνουν αριθμητικές πράξεις ▪ Δυσκολεύονται να μάθουν την προπαίδεια <p>8. Αναριθμητισμός</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Δυσκολία στην εκτέλεση μαθηματικών πράξεων και στην κατανόηση ποσοτικών εννοιών και μεγεθών. ▪ Συγχέει το αριστερά με το δεξιά ▪ Δυσκολία στο να επιλέξουν τη σωστή λύση στο πρόβλημα ▪ Εμμονήστοναμετράνεμεταδάκτυλα ▪ Σύντομη μνήμη <p>9. Δυσγραφεία</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Δεν τοποθετούν τα γράμματα στη σειρά ▪ Τα γράμματά τους είναι δυσανάγνωστα, καθώς πιέζουν πολύ το στυλό ▪ Γράφουν πολύ αργά ▪ Δεν αφήνουν κενά ανάμεσα στις λέξεις επομένως η γραφή τους δεν βγάζει νόημα ▪ Συχνάαλλάζουντομέγεθος 	<p>12. Συζήτησημετοπικό/περιφερειακόσχολικόσύμβουλογιανατουσενημερώσει</p> <p>13. Επικοινωνία με γονείς και σχολικό σύμβουλο για άμεση διαχείριση της κατάστασης</p> <p>14. Αλλαγήσχολικούπεριβάλλοντοςεάνασχολείομειδικές ανάγκες</p>
--	--	--

	<p>των γραμμάτων και παραλείπουν τα σημεία στίξης</p> <p>10. Δυσορθογραφία</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Προσθήκη ή παράλειψη γραμμάτων ▪ Αντιστρέφουν φωνήεντα, σύμφωνα ή ακόμα και ολόκληρη τη λέξη. ▪ Κάνουν ορθογραφικά λάθη τόσο στη θεματική όσο και στην τελική ορθογραφία ▪ Δυσκολεύονται να αντιληφθούν παρόμοιεςλέξεις ▪ Η χρήση γραμμάτων σε λέξεις του ίδιου ήχου είναι εσφαλμένη (αυτί, αυτί) ▪ Αντικαταστήστε τα διψήφια σύμφωνα που μοιάζουν μεταξύ τους ▪ Αφήνουν μεγάλα κενά ανάμεσα στις λέξεις ή κολλάνε γράμματα ανάμεσά τους. ▪ Επαναλαμβάνουν τις ίδιες λέξεις ▪ Τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες χαρακτηρίζονται γενικά από: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Χαμηλή αυτοεκτίμηση ▪ Πολύ άγχος ▪ Απόρριψη από τους συνομήλικούς τους ▪ Δυσκολίες στο να συγκεντρωθούν ▪ Δυσκολία στο να θυμθούν πράγματα ▪ Έλλειψη οργάνωσης ▪ Πολύ άγχος και φόβος ▪ Κοινωνική απομόνωση ▪ Αίσθημα μοναξιάς ▪ Διαταραχή διαγωγής, παραβατικότητα 	
--	--	--

2.ΚΕΦΑΛΑΙΟΙΙ- Οδηγός για πρακτική χρήση της εφαρμογής λογισμικού ESLSMS

2.1. Εισαγωγή

Το EarlySchoolLeavingMonitoringSystem (ESLMS) είναι μια εφαρμογή επιτραπέζιου υπολογιστή που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του έργου Erasmus + ESLPreventers, με στόχο να υποστηρίξει τους δασκάλους πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και το υπεύθυνο προσωπικό του σχολείου, με βασικές πληροφορίες για πιθανές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μαθητές. Επιπλέον, αυτή η εφαρμογή λογισμικού προσφέρει μια βάση δεδομένων όπου οι εκπαιδευτικοί μπορούν να εισάγουν κοινοποιημένες περιπτώσεις και μέτρα που λαμβάνουν για να ξεπεράσουν τις προκλήσεις.

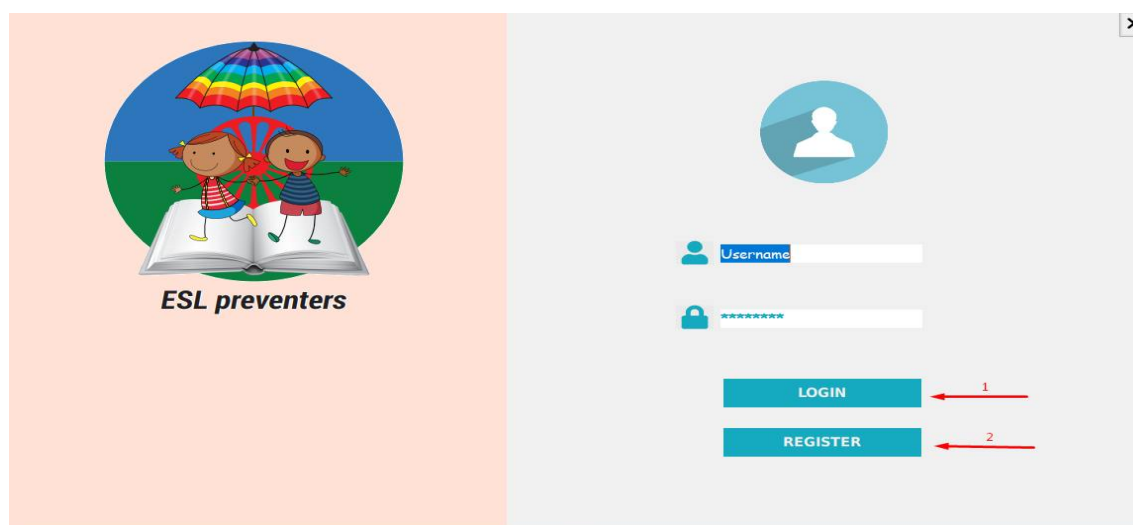
2.2. Εγκατάσταση

Για να αποκτήσουν και να χρησιμοποιήσουν την εφαρμογή, οι χρήστες πρέπει να:

1. Κατεβάσουν το App Installer (θα είναι διαθέσιμο για δωρεάν λήψη από τον ιστότοπο του έργου)
2. Ακολουθήσουν τις οδηγίες του εγκαταστάτη
3. Να έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο (απαιτείται σύνδεση στο Διαδίκτυο για πρόσβαση στη βάση δεδομένων)

2.3. Οθόνη Εισόδου

Όταν οι Χρήστες θα ανοίξουν την εφαρμογή, το πρώτο πράγμα που θα δουν είναι η οθόνη σύνδεσης. Εάν ένας Χρήστης (δάσκαλος ή υπεύθυνο σχολικό προσωπικό) έχει ήδη λογαριασμό, μπορεί να χρησιμοποιήσει το όνομα χρήστη και τον κωδικό πρόσβασής του για να συνδεθεί και να αποκτήσει πρόσβαση στην εφαρμογή (βλ. Εικόνα 1, Βέλος 1). Εάν ένας χρήστης δεν έχει λογαριασμό, μπορεί να πατήσει το κουμπί Εγγραφή και να δημιουργήσει έναν δικό του λογαριασμό (βλ. Εικόνα 1, Βέλος 2).

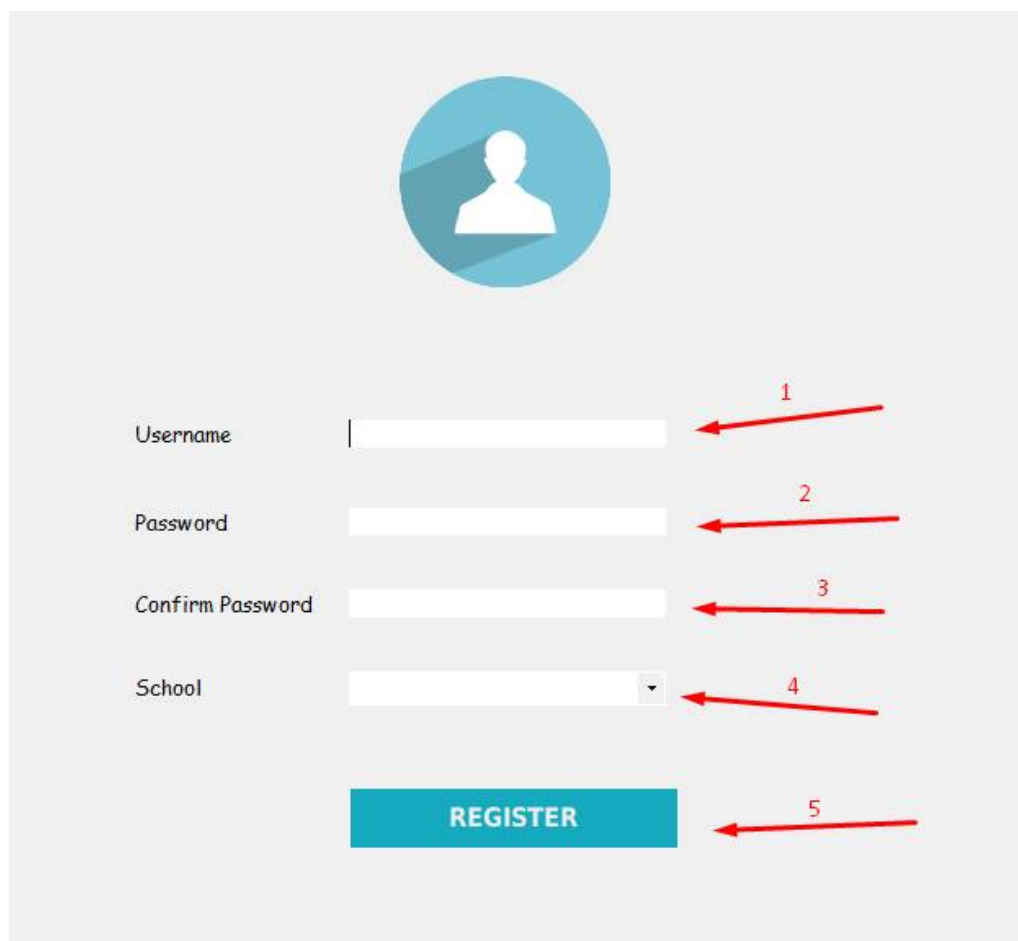
Εικόνα 1

Εικόνα 1

Αφού ο Χρήστης κάνει κλικ στο κουμπί Εγγραφή, μπορεί να δει τη φόρμα εγγραφής. Ένας χρήστης πρέπει να συμπληρώσει κάθε πεδίο με τα αντίστοιχα δεδομένα.

1. Όνομα χρήστη (Εικόνα 2, Βέλος 1)
2. Κωδικός πρόσβασης (Εικόνα 2, Βέλος 2)
3. Επιβεβαίωση κωδικού πρόσβασης (Εικόνα 2, Βέλος 3)
4. Σχολείο (Αυτό το πεδίο είναι πολύ σημαντικό, πρέπει να επιλέξετε το δικό σας σχολείο: Εικόνα 2, Βέλος 4)

Αφού ο Χρήστης ολοκληρώσει τη διαδικασία εγγραφής, μπορεί να κάνει κλικ στο κουμπί Εγγραφή (Εικόνα 2, Βέλος 5) και εάν όλα είναι εντάξει, ο χρήστης θα λάβει μήνυμα επιβεβαίωσης και το λογισμικό θα επιστρέψει αυτόματα τον Χρήστη πίσω στην οθόνη σύνδεσης (Εικόνα 1 από προηγούμενη σελίδα) .

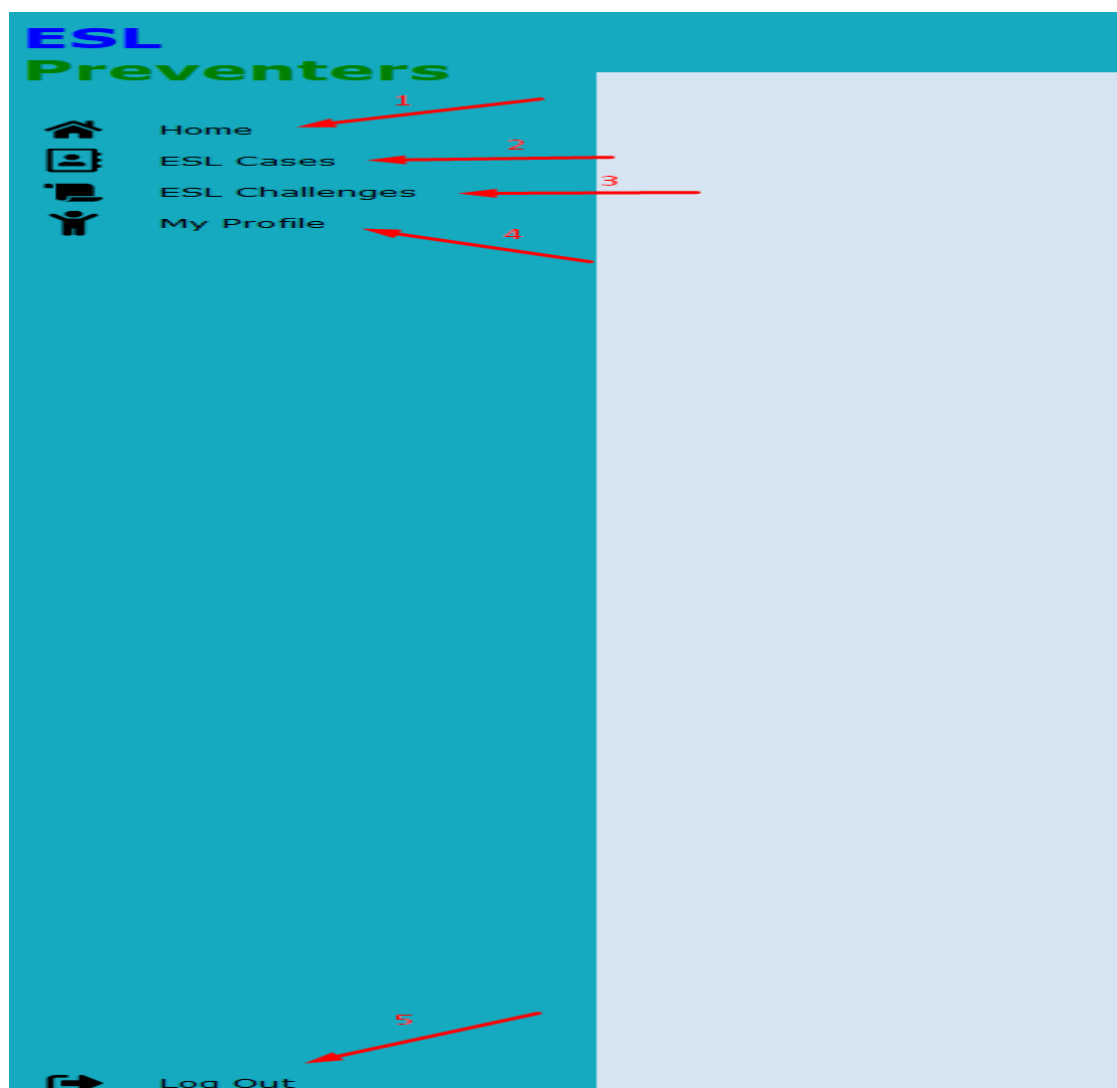
The image shows a registration form on a light gray background. At the top center is a circular icon with a white silhouette of a person on a blue background. Below the icon are four input fields, each with a red arrow pointing to it from the right, labeled with numbers 1 through 4. The fields are: 'Username' (text input), 'Password' (text input), 'Confirm Password' (text input), and 'School' (dropdown menu). Below these fields is a blue rectangular button with the word 'REGISTER' in white capital letters. A red arrow labeled '5' points to the 'REGISTER' button from the right.

Εικόνα 2

2.4.ΚεντρικόΜενού

Αφού συνδεθεί ο χρήστης, στην αριστερή πλευρά μπορεί να δει το Κύριο Μενού από το οποίο μπορούν να αξιολογηθούν διαφορετικά μέρη της εφαρμογής.

- Αρχική σελίδα (Ορισμένες γενικές πληροφορίες και σύνδεσμος για τη λήψη του κύριου εγγράφου για το ESL Challenges: Εικόνα 3, Arrow1)
- Περιπτώσεις ESL (Εικόνα 3, Βέλος 2)
- Προκλήσεις ESL (Γενικές πληροφορίες σχετικά με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα παιδιά του δημοτικού σχολείου: Εικόνα 3, Βέλος 3)
- Το προφίλ μου (Εικόνα 3, Βέλος 4)
- Αποσύνδεση (Εικόνα 3, Βέλος 5)

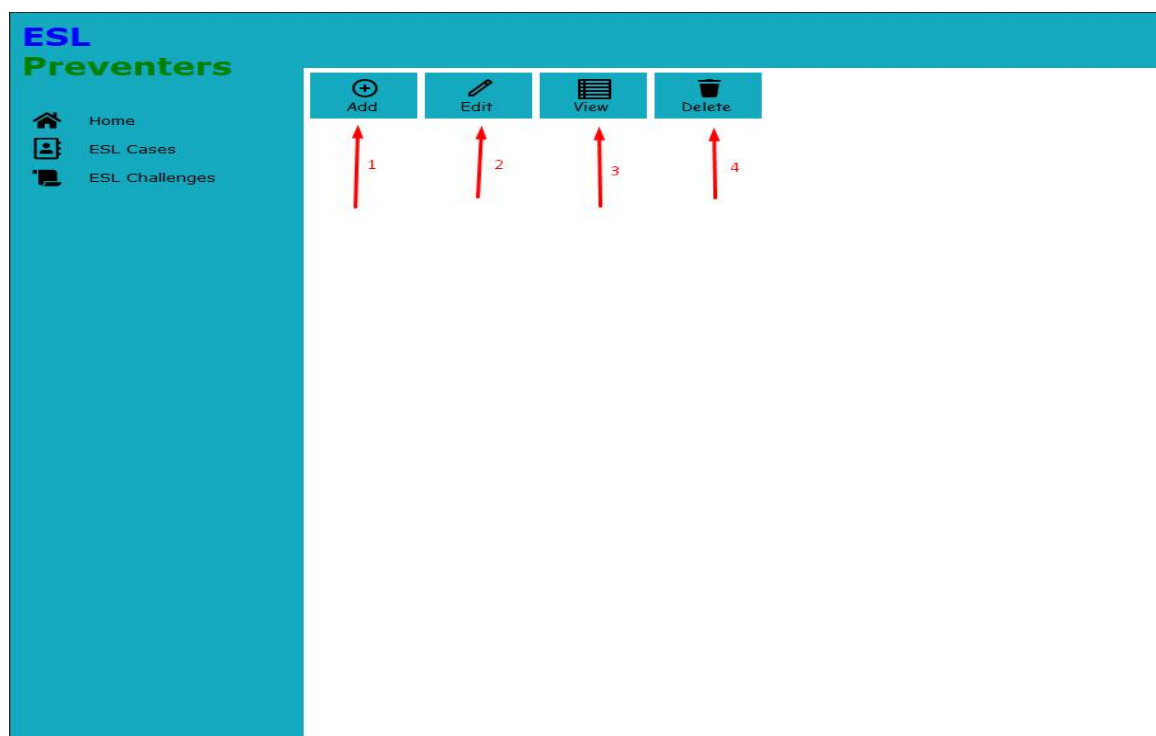
Εικόνα 3

2.5.Αρχική Σελίδα

Στην καρτέλα με το όνομα Home υπάρχει μια επιλογή λήψης του γενικού αρχείου για τις προκλήσεις ESL όπου εξηγούνται λεπτομερώς όλες οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μαθητές του δημοτικού σχολείου.

2.6.Περιπτώσεις ESL

Η καρτέλα με το όνομα ESLCases, θα χρησιμοποιηθεί εάν ο δάσκαλος ειδοποιήσει κάποιον μαθητή δημοτικού σχολείου που αντιμετωπίζει μια πρόκληση και υπάρχει δυνατότητα εισαγωγής της υπόθεσης στη βάση δεδομένων που δημιουργήθηκε. Επιπλέον, στη βάση δεδομένων ο δάσκαλος μπορεί να τοποθετήσει πληροφορίες σχετικά με τα βήματα που έκανε με στόχο την επίλυση της πρόκλησης. Οι σημειώσεις που θα εισαχθούν στη βάση δεδομένων μπορούν επίσης να δουν το υπεύθυνο προσωπικό του σχολείου (διευθυντής και σχολικός ψυχολόγος), ώστε να μπορούν επίσης να συμβάλλουν με την υποστήριξη των δράσεων των εκπαιδευτικών.

Εικόνα 4

Προσθήκη φόρμας υπόθεσης

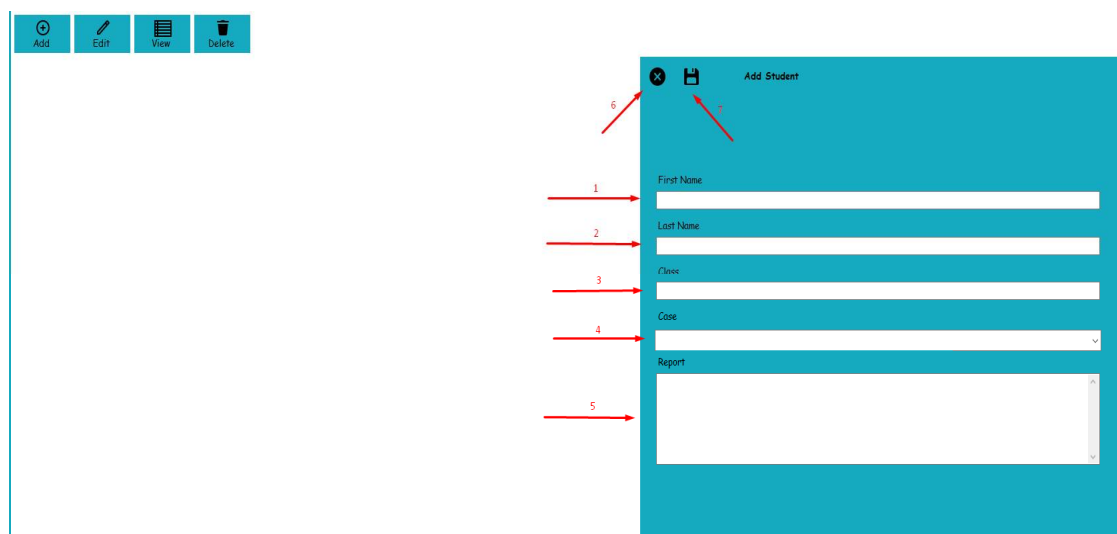
Για να προσθέσετε μια νέα υπόθεση, ο χρήστης θα πρέπει να πατήσει το κουμπί Προσθήκη (Εικόνα 4, Βέλος 1) και θα εμφανιστεί η φόρμα Προσθήκη θήκης.

Ένας Χρήστης θα πρέπει να συμπληρώσει τα πεδία με τα αντίστοιχα δεδομένα

1. Όνομα (Εικόνα 5, Βέλος 1)

2. Επώνυμο (Εικόνα 5, Βέλος 2)
3. Τάξη (Εικόνα 5, Βέλος 3)
4. Θήκη (Κάντε κλικ στο αναπτυσσόμενο μενού για να δείτε όλες τις θήκες, Εικόνα 5, Βέλος 4)
5. Αναφορά (ο χρήστης δεν χρειάζεται να συμπληρώνει αυτό το πεδίο όταν προσθέτει μια νέα υπόθεση. Ο χρήστης μπορεί να το επεξεργαστεί αργότερα και να χρησιμοποιήσει αυτό το πεδίο για να παρακολουθεί την πρόοδο της υπόθεσής του, Εικόνα 5, Βέλος 5)

Αφού ο χρήστης ολοκληρώσει την εισαγωγή δεδομένων, θα πρέπει να κάνει κλικ στο κουμπί Αποθήκευση (Εικόνα 5, Βέλος 7) για να ολοκληρωθεί η αποθήκευση της υπόθεσης στη βάση δεδομένων. Για να κλείσει η Προσθήκη Φόρμας ένας Χρήστης θα πρέπει να κάνει κλικ στο κουμπί Κλείσιμο (Εικόνα 5, Βέλος 6)

Εικόνα5

Επεξεργασία υπόθεσης

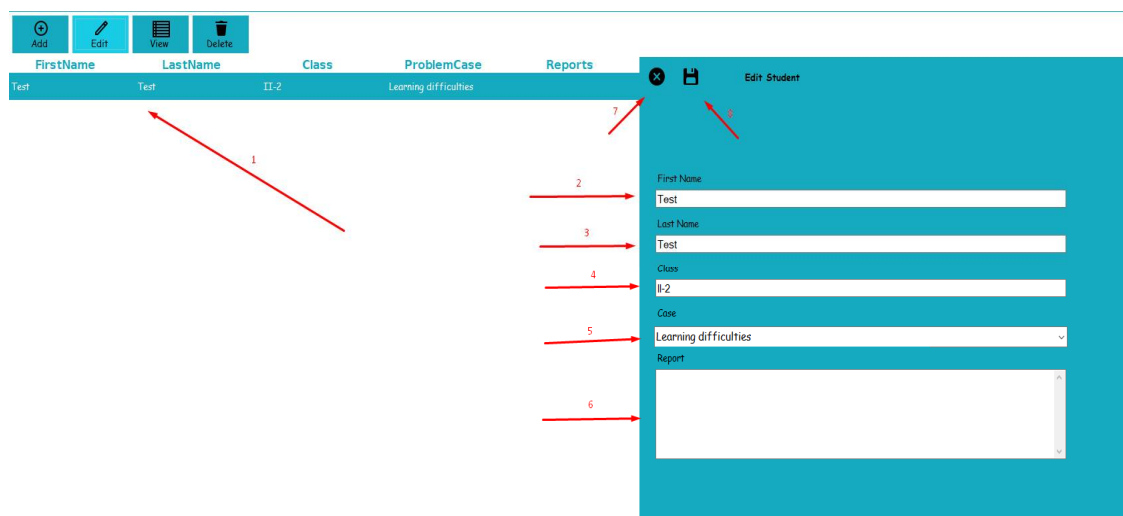
Για να επεξεργαστείτε μια θήκη, ο Χρήστης θα πρέπει να πατήσει το κουμπί Επεξεργασία (Εικόνα 4, Βέλος 2) και θα εμφανιστεί η Φόρμα Επεξεργασίας.

Επιλέγοντας ποια περίπτωση (Εικόνα 6, Βέλος 1) θέλει να επεξεργαστεί ο χρήστης, όλα τα πεδία θα συμπληρωθούν αυτόματα με τα σωστά δεδομένα.

Επεξεργαστείτε τα πεδία με τα αντίστοιχα δεδομένα

1. Όνομα (Εικόνα 6, Βέλος 2)
2. Επώνυμο (Εικόνα 6, Βέλος 3)
3. Τάξη (Εικόνα 6, Βέλος 4)
4. Θήκη (Κάντε κλικ στο αναπτυσσόμενο μενού για να δείτε όλες τις θήκες, Εικόνα 6, Βέλος 5)
5. Αναφορά (Εάν υπάρχει πρόοδος σχετικά με αυτήν την υπόθεση, μπορείτε να αρχίσετε να συμπληρώνετε αυτό το πεδίο, Εικόνα 6, Βέλος 6)

Αφού τελειώσετε, κάντε κλικ στο κουμπί Αποθήκευση (Εικόνα 6, Βέλος 8) για να αποθηκεύσετε τις αλλαγές. Για να κλείσετε τη Φόρμα Επεξεργασίας, κάντε κλικ στο κουμπί Κλείσιμο (Εικόνα 6, Βέλος 7)

Εικόνα 6

Επισκόπηση περίπτωσης

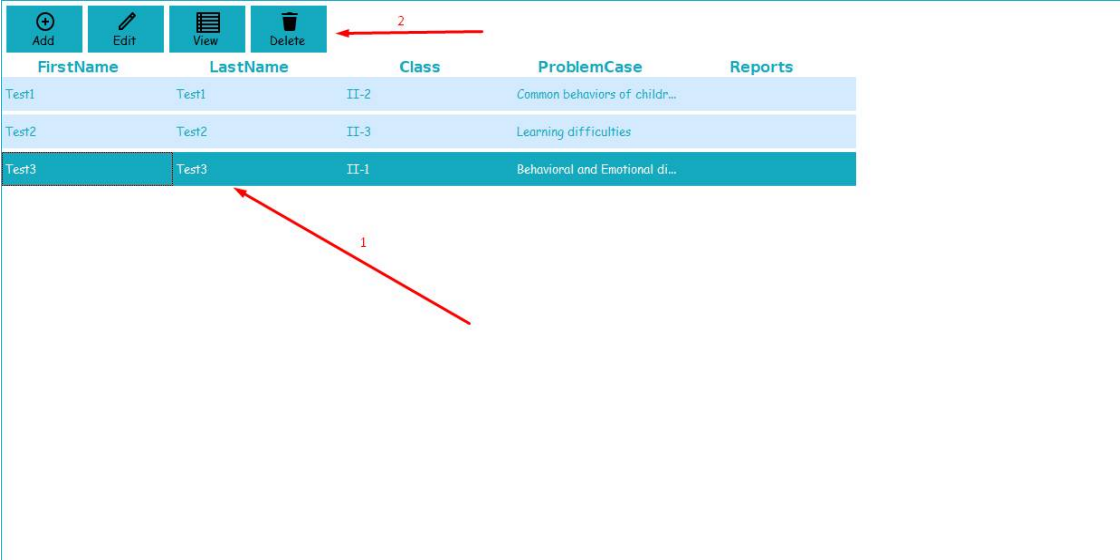
Για να δει όλες τις περιπτώσεις, ο χρήστης θα πρέπει να πατήσει το κουμπί Προβολή (Εικόνα 4, Βέλος 3).

Εικόνα 7

Διαγραφή περίπτωσης

Για να διαγράψει μια υπόθεση, ο χρήστης πρέπει να πατήσει το κουμπί Προβολή (Εικόνα 4, Βέλος 3) και στη συνέχεια να επιλέξει την περίπτωση (Εικόνα 8, Βέλος 1) που θέλει να διαγράψει και να κάνει κλικ στο κουμπί Διαγραφή (Εικόνα 8, Βέλος 2)

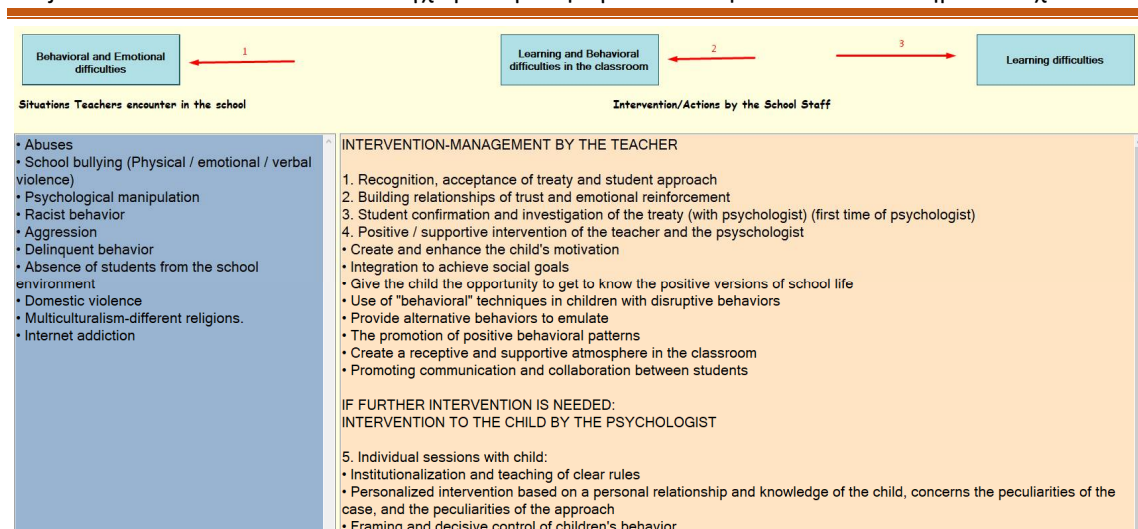
FirstName	LastName	Class	ProblemCase	Reports
Test1	Test1	II-2	Common behaviors of childr...	
Test2	Test2	II-3	Learning difficulties	
Test3	Test3	II-1	Behavioral and Emotional di...	

Εικόνα 8

2.7.ESLΠροκλήσεις

Για να εξοικειωθεί με όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα παιδιά στο σχολείο, ο Χρήστης θα πρέπει να πατήσει το κουμπί ESL Challenges (Εικόνα 3, Βέλος 3). Εδώ, ο Χρήστης μπορεί να διαβάσει πληροφορίες για τις Υποθέσεις καθώς και μια προτεινόμενη Παρέμβαση/Μέτρα που πρέπει να λάβει.

1. Περίπτωση 1: Συμπεριφορικές και συναισθηματικές δυσκολίες (Εικόνα 9, Βέλος 1)
2. Περίπτωση 2: Μαθησιακές και συμπεριφορικές δυσκολίες στην τάξη (Εικόνα 9, Βέλος 2)
3. Περίπτωση 3: Μαθησιακές δυσκολίες (Εικόνα 9, Βέλος 3)

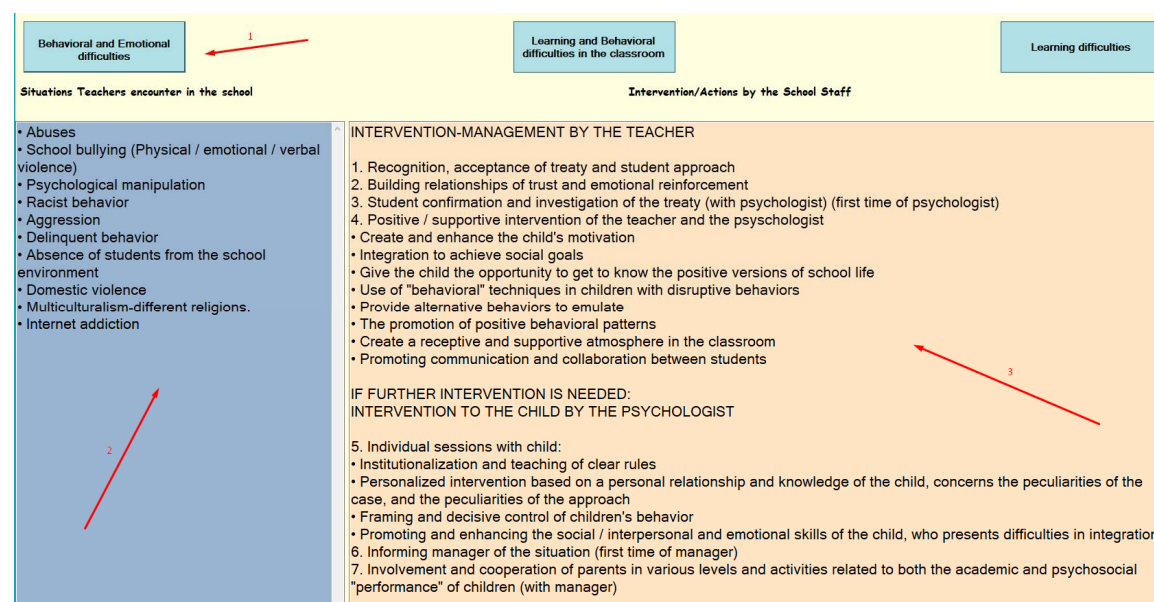
Εικόνα 9

Περίπτωση 1

Για να λάβει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την περίπτωση 1, ο χρήστης θα πρέπει να πατήσει το κουμπί Συμπεριφορικές και συναισθηματικές δυσκολίες (Εικόνα 10, Βέλος 1).

1. Από την αριστερή πλευρά ένας Χρήστης μπορεί να διαβάσει για τις καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί στο σχολείο (Εικόνα 10, Βέλος 2)

2. Από τη δεξιά πλευρά ένας Χρήστης μπορεί να διαβάσει για τις Παρεμβάσεις/Ενέργειες που πρέπει να γίνουν από τους δασκάλους ή από το αρμόδιο προσωπικό του σχολείου (Εικόνα 10, Βέλος 3)

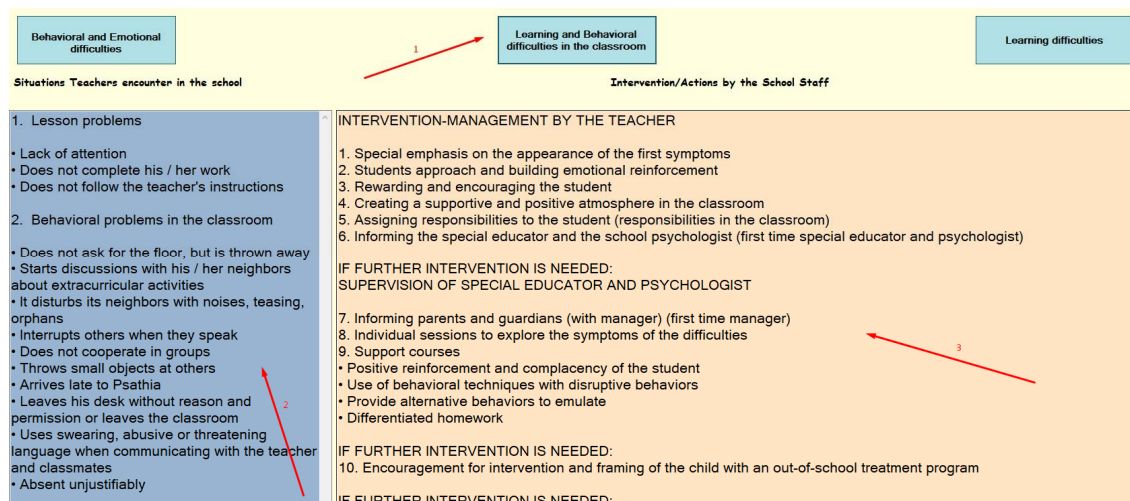

Εικόνα 10

Περίπτωση 2

Για να λάβει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την περίπτωση Τύπου 2, ο χρήστης θα πρέπει να πατήσει το κουμπί Δυσκολίες μάθησης και συμπεριφοράς στην τάξη (Εικόνα 11, Βέλος 1).

1. Από την αριστερή πλευρά ένας Χρήστης μπορεί να διαβάσει για τις καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί στο σχολείο (Εικόνα 11, Βέλος 2)
2. Από τη δεξιά πλευρά, ένας Χρήστης μπορεί να διαβάσει για τις Παρεμβάσεις/Ενέργειες που πρέπει να γίνουν από τους δασκάλους ή από το αρμόδιο προσωπικό του σχολείου (Εικόνα 11, Βέλος 3)

Εικόνα 11

Περίπτωση 3

Για να λάβετε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την περίπτωση Τύπου 3, ο χρήστης θα πρέπει να πατήσει το κουμπί Μαθησιακές δυσκολίες (Εικόνα 12, Βέλος 1).

1. Από την αριστερή πλευρά ο χρήστης μπορεί να διαβάσει για τις Καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι Δάσκαλοι στο σχολείο (Εικόνα 12, Βέλος 2)
2. Από τη δεξιά πλευρά, ο χρήστης μπορεί να διαβάσει για τις Παρεμβάσεις/Ενέργειες που πρέπει να γίνουν από τους δασκάλους ή από το προσωπικό του σχολείου (Εικόνα 12, Βέλος 3)

Behavioral and Emotional difficulties

Situations Teachers encounter in the school

Learning and Behavioral difficulties in the classroom

Intervention/Actions by the School Staff

Learning difficulties

1. Symptoms of Learning Disabilities

- Difficulty perceiving - right and left - both in oneself and in others.
- Hyperactivity - with the result - not being able to concentrate on something for a long time
- He does not remember exactly what we told him because he easily forgets
- Difficulty in sequencing events and orientation
- Reverse letters and misplacement
- Difficulty reading
- Delayed language development
- Difficulty perceiving time concepts
- Difficulty in processing information
- Reduced visual perception, which makes it difficult to perceive and distinguish shapes, symbols and shapes.
- Difficulties in perceiving, paying attention, coding and retaining information stimuli.

INTERVENTION-MANAGEMENT BY THE TEACHER

1. Special emphasis on the appearance of the first symptoms
2. Students approach and building emotional reinforcement
3. Rewarding and encouraging the student
4. Creating a supportive and positive atmosphere in the classroom
5. Assigning responsibilities to the student (responsibilities in the classroom)
6. Informing the special educator and the school psychologist (first time special educator and psychologist)

**IF FURTHER INTERVENTION IS NEEDED:
SUPERVISION OF SPECIAL EDUCATOR AND PSYCHOLOGIST**

7. Specialization of the teacher with seminars on Special Education and Learning Disabilities
8. Informing parents and guardians (with manager) (first time manager)
9. Individual sessions to explore the symptoms of the difficulties
10. Support courses

- Positive reinforcement and complacency of the student
- Use of behavioral techniques with disruptive behaviors
- Provide alternative behaviors to emulate
- Differentiated homework

Εικόνα 12

Γλώσσα

Για να αλλάξει τη γλώσσα του κειμένου, ο χρήστης πρέπει να κάνουν κλικ στη λίστα γλωσσών (Εικόνα 13, Βέλος 1) και να επιλέξουν μία από τις γλώσσες.

1. Αγγλικά (Εικόνα 13, Βέλος 2)
2. Μακεδονικά (Εικόνα 13, Βέλος 3)
3. Ελληνικά (Εικόνα 13, Βέλος 4)
4. Βουλγαρικά (Εικόνα 13, Βέλος 5)

Αφού επιλεγεί η γλώσσα, το κείμενο θα μεταφραστεί αυτόματα.

Situations Teachers encounter in the school

- Abuses
- School bullying (Physical / emotional / verbal violence)
- Psychological manipulation
- Racist behavior
- Aggression
- Delinquent behavior
- Absence of students from the school environment
- Domestic violence
- Multiculturalism-different religions.
- Internet addiction

Intervention/Actions by the School Staff

Language:

- English
- Macedonian
- Greek
- Bulgarian

INTERVENTION-MANAGEMENT BY THE TEACHER

1. Recognition, acceptance of treaty and student approach
2. Building relationships of trust and emotional reinforcement
3. Student confirmation and investigation of the treaty (with psychologist) (first time of psychologist)
4. Positive / supportive intervention of the teacher and the psychologist

- Create and enhance the child's motivation
- Integration to achieve social goals
- Give the child the opportunity to get to know the positive versions of school life
- Use of "behavioral" techniques in children with disruptive behaviors
- Provide alternative behaviors to emulate
- The promotion of positive behavioral patterns
- Create a receptive and supportive atmosphere in the classroom
- Promoting communication and collaboration between students

Εικόνα 13

3. ΚΕΦΑΛΑΙΟΙΙΙ - Κατευθυντήριες γραμμές για την κατάλληλη προσέγγιση για την ένταξη των μαθητών Ρομά και την ενεργό συμμετοχή των γονέων Ρομά στην εκπαίδευση των παιδιών τους

3.1.ΕνσωμάτωσητωνμαθητώνΡομά

Βασικές στρατηγικές για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης των μαθητών Ρομά στην τάξη.

Οι βασικές στρατηγικές για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης στην τάξη είναι αυτές που μπορούν να βοηθήσουν όλα τα παιδιά στην τάξη να παράγουν γνώση με βιώσιμο τρόπο και να προωθήσουν ένα διαδραστικό και ευχάριστο μαθησιακό περιβάλλον. Οι διαδραστικές μέθοδοι διδασκαλίας μπορούν να βοηθήσουν τους μαθητές της κοινότητας να αναπτύξουν ενδιαφέρον για συμμετοχή στην εκπαιδευτική διαδικασία. Η χρήση διαδραστικών μεθόδων διδασκαλίας και μάθησης θα μπορούσε να συνδυαστεί με την εγκαθίδρυση διεθνικών επαφών και συνεργασίας, εάν οι δάσκαλοι γνωρίζουν αυτές τις πιθανότητες να συνδυάσουν ομάδες παιδιών. Τα οφέλη των διαδραστικών μεθοδολογιών με επίκεντρο τον μαθητή αναγνωρίζονται ευρέως. Αυτές οι μέθοδοι μπορεί να είναι ιδιαίτερα χρήσιμες για την ενίσχυση της διαπολιτισμικής επαφής και συνεργασίας, εάν οι δάσκαλοι κανονίσουν συνεργασία σε μικτές ομάδες παιδιών. Τα παιδιά θα μάθουν να συνεργάζονται ως άτομα και θα αναπτύξουν την αίσθηση ότι ανήκουν σε μια μαθησιακή κοινότητα. Τέτοιες δραστηριότητες είναι σημαντικές στο βαθμό που δημιουργούν ένα θετικό, υποστηρικτικό περιβάλλον στο οποίο τα παιδιά Ρομά μπορούν να εκφραστούν με ειλικρίνεια χωρίς φόβο και να μιλήσουν για τις ιδέες και τις αντιλήψεις τους, να τονίσουν τον βασικό ρόλο της γλώσσας στο να μπορέσουν τα παιδιά να συμφιλωθούν με τον κόσμο τους. , και αναπτύσσοντας την κατανόηση του τι βιώνουν και παρατηρούν, αντιμετωπίζουν τα συναισθηματικά ζητήματα με ασφάλη και κατάλληλο για την ηλικία τους τρόπο, δίνουν στα παιδιά τη δυνατότητα να συζητούν και να κατανοούν τις πραγματικές καταστάσεις και να αναπτύξουν ενσυναίσθηση για τους άλλους.

3.2.ΕνσωμάτωσητωνγονέωνΡομά

Δημιουργία ισχυρών δεσμών μεταξύ των σχολείων και των γονέων της κοινότητας. Η δημιουργία ισχυρών δεσμών με τους γονείς αποτελεί ουσιαστικό μέρος της υποστήριξης της εκπαίδευσης των μαθητών της μειονότητας. Τα πιο επιτυχημένα από τα σχολεία που εργάζονται με αυτούς τους μαθητές είναι αυτά που προωθούν Οδηγίες για εκπαιδευτικούς για την Κοινωνική Ένταξη των Ρομά στα σχολεία. Τέτοια σχολεία έχουν συνήθως καλούς δεσμούς με κοινοτικές πρωτοβουλίες, κέντρα μάθησης και τοπικά έργα, συμπεριλαμβανομένων μειονοτικών κοινοτικών ομάδων. Οι γονείς παίζουν καθοριστικό ρόλο στην εκπαίδευση των παιδιών τους. Είναι ο βασικός παιδαγωγός ενός παιδιού και τους γνωρίζουν καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον. Υπάρχει πληθώρα ερευνητικών στοιχείων που δείχνουν ότι τα παιδιά τα καταφέρνουν καλύτερα όταν υπάρχει μια στενή συνεργασία μεταξύ σπιτιού και σχολείου. Η συμμετοχή των γονέων και η σχέση τους με ένα σχολείο είναι ζωτικής σημασίας για τη βελτίωση της φοίτησης στο σχολείο και την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης. Η συμμετοχή των γονέων είναι επομένως βασικός παράγοντας για την επιτυχία των μαθητών και αυτό συμβαίνει σε όλες τις εθνοτικές ομάδες. Εάν ένα παιδί αντιμετωπίζει δυσκολίες στο σχολείο, είναι απαραίτητο να αναπτύξει καλή επικοινωνία με τους γονείς και άλλα βασικά πρόσωπα. Μερικές φορές τα προβλήματα των γονέων και των παιδιών μπορεί να συνδέονται στενά μεταξύ τους. Σε περίπτωση επιστροφής, η εγκατάλειψη της πατρίδας τους συχνά διαταράσσει τις οικογενειακές σχέσεις: τα παιδιά μπορεί να χάσουν γονείς ή βασικούς φροντιστές. Πιο συχνά, τα παιδιά χάνουν την προσοχή των γονιών τους, οι οποίοι μπορεί να είναι τόσο απασχολημένοι με τη βασική επιβίωση και τα δικά τους προβλήματα που δεν μπορούν να δώσουν στα μικρά παιδιά την προσοχή που χρειάζονται.Όπου οι γονείς απουσιάζουν συναισθηματικά, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι τα παιδιά λαμβάνουν κοινωνική υποστήριξη εντός και μεταξύ των εθνοτικών

ομάδων. Ένα σημείο εκκίνησης για την ενθάρρυνση μεγαλύτερης συμμετοχής των γονέων και της κοινότητας είναι να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχουν διαφορετικές κοινότητες με διαφορετικές εμπειρίες. Τα άτομα από μέσα και από διαφορετικές κοινότητες δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με τρόπους που τα χαρακτηρίζουν ή τα στερεότυπα ως ομοιογενή ομάδα. Οι γονείς και τα παιδιά μπορεί να προβλέπουν και να φοβούνται εμπειρίες διάκρισης. Μπορεί να αντιμετωπίζουν μια σειρά από οικονομικά, κοινωνικά και πρακτικά εμπόδια για τη συμμετοχή τους στα σχολεία, όπως έλλειψη ρούχων, έλλειψη μεταφορικού μέσου, εξαναγκασμός για παιδική εργασία, γλωσσικά προβλήματα και έλλειψη υλικών πόρων για συμμετοχή σε σχολικές δραστηριότητες. Για πολλά παιδιά, η απομόνωση και η έλλειψη υποστήριξης είναι σημαντικοί παράγοντες κινδύνου. Εάν τα παιδιά αντιμετωπίζουν δυσκολίες στο σχολείο, οι δάσκαλοι πρέπει να ελέγξουν ότι αυτά και οι οικογένειές τους έχουν την υποστήριξη κοινοτικών ομάδων, συλλόγων μετά το σχολείο, πρόσβασης σε ομάδες παιχνιδιού και γλωσσικών μαθημάτων.

- Οι γονείς θα πρέπει να θεωρούνται συνεργάτες,
- Οι γονείς θα πρέπει να προσκαλούνται να επισκεφθούν το σχολείο όπως και οι δάσκαλοι.
- Η υποστήριξη θα βοηθήσει στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ αυτών και των δασκάλων.
- Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στους γονείς που δεν έχουν εκπαίδευση ή είναι και οι ίδιοι αναλφάβητοι.
- Εάν είναι απαραίτητο, θα πρέπει να οργανωθούν υπηρεσίες μετάφρασης ή διερμηνείας για τη διευκόλυνση της επικοινωνίας.

3.2.1. Ενίσχυση της πρόσβασης στην εκπαίδευση και τη φοίτηση στο σχολείο

Ένα παιδί που εγκαταλείπει το σχολείο δεν είναι αποτέλεσμα μιας μεμονωμένης απόφασης σε μια συγκεκριμένη στιγμή, αλλά είναι συνέπεια μιας διαδικασίας. Τα θέματα της παράτυπης φοίτησης και της εγκατάλειψης απαιτούν ολοκληρωμένες σχολικές οδηγίες και πρακτικές, καθώς δεν μπορούν να επιλυθούν από μεμονωμένους εκπαιδευτικούς. Το σχολείο πρέπει να δώσει έμφαση στο δικαίωμα στην εκπαίδευση για όλα τα παιδιά και να αναπτύξει συνεκτικές προσεγγίσεις για την πρόληψη της εγκατάλειψης και της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου. Οι στρατηγικές που επιλέγονται από τη σχολική κοινότητα θα πρέπει να εφαρμόζονται στο σχέδιο ανάπτυξης του σχολείου και να κοινοποιούνται σε όλους τους εκπαιδευτικούς.

Σε περίπτωση που η ομάδα πρόληψης της εγκατάλειψης χρειάζεται να συνομιλήσει με έναν γονέα ή με ένα παιδί που έχει εγκαταλείψει το σχολείο, πρέπει να ακολουθηθούν τα ακόλουθα βήματα:

1. Αναγνώριση της περίπτωσης,
2. Να ετοιμαστούν οι κατάλληλες ερωτήσεις για διάλογο,
3. Να καθοριστούν τα συμπεράσματα,
4. Να προταθούν λύσεις και να συζητηθούν τα περαιτέρω βήματα με τους συναδέλφους

Βρείτε δασκάλους που ατομικά ή ομαδικά θα προχωρήσουν ως εθελοντές για να επικοινωνήσουν με γονείς των οποίων τα παιδιά δεν πηγαίνουν τακτικά στο σχολείο. Αυτές οι συναντήσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν στο σχολείο ή στα σπίτια και στόχος τους είναι να ενημερώσουν τους γονείς για τη σημασία της εκπαίδευσης των παιδιών τους και να τους ενθαρρύνουν να επιστρέψουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Εκτός από συναντήσεις με γονείς, μπορούν επίσης να οργανώσουν συναντήσεις με μαθητές που εγκατέλειψαν το σχολείο, οι οποίοι συνήθως αναγκάζονται να το κάνουν λόγω της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης, η οποία μερικές φορές τυχαίνει να ξεκινά αρχικά από τους ίδιους τους γονείς.

5. Συνεργασία εκπαιδευτικών με τον σχολικό διαμεσολαβητή: αυτό θα έχει αντίκτυπο στην υπέρβαση μιας πολύ δύσκολης οικονομικής κατάστασης ενός μαθητή που είχε εγκαταλείψει το σχολείο. Η συλλογή ρούχων και άλλων απαραίτητων αντικειμένων θα μπορούσε να ξεκινήσει για να βοηθήσει τον μαθητή που έχει ανάγκη.

6. Σεμινάρια συνεργασίας και σχολικής ανάπτυξης για εκπαιδευτικούς για την κοινωνική ένταξη των μαθητών Ρομά στο σχολείο

- Απευθυνθείτε σε σχολικό διαμεσολαβητή για να αποκαταστήσετε την επικοινωνία με την οικογένεια
- Οργανώστε εκδηλώσεις και δραστηριότητες που θέλουν να παρακολουθήσουν και όσα παιδιά έχουν εγκαταλείψει το σχολείο
- Οργανώστε συναντήσεις με γονείς όπου οι γονείς παιδιών που εξακολουθούν να πηγαίνουν σχολείο μπορούν να ενθαρρύνουν εκείνους των οποίων τα παιδιά έχουν εγκαταλείψει το σχολείο να τα στείλουν πίσω στο σχολείο
- Σχεδιάστε δραστηριότητες κάλυψης τις ύλης για όσους έφυγαν και για εκείνους που επιστρέφουν.

Η συνεργασία με διαμεσολαβητές, κέντρα μάθησης και εξωτερικούς εταίρους δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μόνη της την πρόκληση της ανταπόκρισης στις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών Ρομά. Είναι σημαντικό τα σχολεία να αναπτύξουν καλούς δεσμούς με κοινοτικούς οργανισμούς στην περιοχή τους. Εάν ένα σχολείο επιθυμεί να βελτιώσει τη συμμετοχή των γονέων από τις κοινότητες στις δραστηριότητές του, μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες κοινοτικές ομάδες να ανταποκριθούν στις πρωτοβουλίες του σχολείου. Όσο περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη συμμετέχουν στη διαδικασία της κοινωνικής βελτίωσης, τόσο πιο αποτελεσματικά μπορούν να αξιολογηθούν, να τροποποιηθούν και να διαδοθούν οι υπάρχουσες πρακτικές. Υπάρχουν πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις, διεθνείς υπηρεσίες υποστήριξης και υπηρεσίες που προσφέρονται από τοπικές και εθνικές αρχές που μπορούν να συμπληρώσουν τις προσπάθειες των σχολείων. Τα σχολεία και οι δάσκαλοι θα επωφεληθούν από δίκτυα υποστήριξης, όπως:

- Σχολικοί διαμεσολαβητές
- Υποστήριξη εκπαιδευτικού κέντρου.
- Συμπληρωματικά μαθήματα για γλώσσες, πολιτιστικές-εκπαιδευτικές δραστηριότητες, αθλήματα.
- Δραστηριότητες για νέους.
- Ομάδες γυναικών.
- Τοπικές πολιτιστικές εκδηλώσεις και εκδρομές.
- Αθλητικές εκδηλώσεις.

3.2.2. Σχολικοί διαμεσολαβητές

Οι σχολικοί διαμεσολαβητές στοχεύουν στην αύξηση της πρόσβασης στην εκπαίδευση για μαθητές από κοινότητες Ρομά. Βρίσκονται κυρίως σε σχολεία και βρίσκονται σε συνεχή επαφή με τις οικογένειες των μαθητών. Οι διαμεσολαβητές είναι συνήθως πολύ καλά ενημερωμένοι για την κατάσταση της κάθε οικογένειας στη γειτονιά που εργάζονται και για τα παιδιά στο σχολείο. Τα κύρια καθήκοντα τους είναι:

- Διασφάλιση της εγγραφής των μαθητών στο σχολείο
- Διαμεσολάβηση μεταξύ οικογενειών, σχολείων και δημοτικών διοικήσεων
- Αποτρέψτε τη διακοπή της φοίτησής τους στο σχολείο
- Υποστήριξη των μαθητών που ξεπερνούν μεμονωμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σχετικά με τη σχολική τους εκπαίδευση

3.2.3. Τα σχολεία πρέπει να ετοιμάσουν μια λίστα ελέγχου για να συλλέξουν πληροφορίες για ένα νεοφερμένο παιδί

- Πώς ονομάζεται το παιδί από τους γονείς και τους φίλους;
- Ποιες γλωσσικές ικανότητες έχει το παιδί και ποιο είναι το επίπεδο δεξιοτήτάς του σε κάθε γλώσσα (κατανόηση, ομιλία, γραφή);
- Ποια είναι η θρησκεία του παιδιού, πώς ασκείται και εάν έχει επιπτώσεις στον προγραμματισμό του σχολείου και της τάξης;

- Υπάρχουν πολιτιστικές πρακτικές που μπορεί να επηρεάσουν την αλληλεπίδραση στην τάξη; Υπάρχουν ενέργειες που θεωρούνται ακατάλληλες ή αγενείς στην οικιακή κουλτούρα του παιδιού, αλλά που μπορεί να μην προκαλούν ενοχλήσεις στα μέλη της κυρίαρχης εθνικής ομάδας ή το αντίστροφο;
- Ποια στοιχεία του ιστορικού του παιδιού αντιπροσωπεύουν πολύτιμα περιουσιακά στοιχεία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν για περαιτέρω μάθηση (π.χ. εξωσχολικές δραστηριότητες, ικανότητα να παίζει ένα μουσικό όργανο, μέρη που επισκέπτεται, δεξιότητες ΤΠΕ κ.λπ.

Παράρτημα 1– ένας οδηγός με προτεινόμενα ενεργά μέτρα για την αντιμετώπιση προκλήσεων όπως οι διακρίσεις, οι διαχωρισμοί, ο εκφοβισμός και ο ρατσισμός

ΠΩΣ ΟΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ;

Φυλετική διάκριση είναι κάθε συμπεριφορά που μεταχειρίζεται έναν μαθητή διαφορετικά και δυσμενώς λόγω της φυλής, του χρώματος, της καταγωγής, της εθνικής καταγωγής του μαθητή, των προσωπικών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με τη φυλή (όπως η υφή των μαλλιών ή το να φοράει κανείς τα μαλλιά του σε φυσικό ή προστατευτικό στυλ) ή σχέση με άτομο συγκεκριμένης φυλής ή χρώματος. Οι φυλετικές διακρίσεις περιλαμβάνουν κάθε άρνηση ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών με βάση τη φυλή. Οι φυλετικές διακρίσεις στο σχολείο μπορεί να έχουν πολλές μορφές. Μπορεί να περιλαμβάνει ρατσιστικά σχόλια, ρατσιστική συμπεριφορά ή ολόκληρες σχολικές πολιτικές και πρακτικές που διακρίνουν τον ρατσισμό ή του επιτρέπουν να συνεχιστεί. Ο ρατσισμός δεν συμβαίνει μεμονωμένα. Επηρεάζει και βλάπτει τις σχολικές κοινότητες στο σύνολό τους, ακόμη και όταν συμβαίνει μεταξύ μαθητών. Μερικά παραδείγματα περιλαμβάνουν:

- ♣ Οι μαθητές απορρίπτονται να εισέλθουν σε σχολείο ή τάξη για λόγους που εισάγουν φυλετικές διακρίσεις - π.χ., οι σχολικοί υπάλληλοι υποτιμούν τις ακαδημαϊκές ικανότητες ενός μαθητή λόγω της φυλής, του χρώματος, της εθνικής καταγωγής, των δεξιοτήτων αγγλικής γλώσσας ή του μεταναστευτικού τους καθεστώτος.
- ♣ Στους μαθητές στερούνται ευκαιρίες στο σχολείο, στα εξωσχολικά μαθήματα ή για υποτροφίες λόγω της φυλής, του χρώματος, της εθνικής καταγωγής ή του μεταναστευτικού τους καθεστώτος.
- ♣ Οι συμμαθητές παρενοχλούν έναν συνομήλικο με βάση τη φυλή, την καταγωγή ή την εθνική καταγωγή.
- ♣ Οι σχολικοί υπάλληλοι δημιουργούν ένα κλίμα όπου οι μαθητές αντιμετωπίζονται με ασέβεια ή εχθρότητα λόγω της φυλής, της καταγωγής, της εθνικής καταγωγής ή του μεταναστευτικού τους καθεστώτος.
- ♣ Σε ένα σχολείο, οι μαύροι μαθητές και άλλοι έγχρωμοι μαθητές πειθαρχούνται πιο συχνά και πιο σκληρά, σε σύγκριση με λευκούς συνομηλικούς που έχουν την ίδια συμπεριφορά εξίσου συχνά.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Οι μαθητές έχουν το δικαίωμα να είναι απαλλαγμένοι από παρενοχλητικές συμπεριφορές λόγω φυλής. Το σχολείο έχει καθήκον να προστατεύει τους μαθητές από τις φυλετικές διακρίσεις. Εάν σας παρενοχλούν λόγω φυλής, χρώματος, εθνικής καταγωγής ή μετανάστευσης, θα πρέπει:

- ο Κρατήσετε σημειώσεις για τον εαυτό σας για το πότε και πώς σας παρενοχλούν και από ποιον.
- ο Να το πείτε σε έναν ενήλικα στο σχολείο – όπως ο δάσκαλος, ο διευθυντής ή ο σχολικός σύμβουλος –.
- ο Να αναφέρετε την παρενόχληση γραπτώς στον διευθυντή ή τον προϊστάμενο, χρησιμοποιώντας οποιαδήποτε διαδικασία μπορεί να έχει το σχολείο, όπως μια ηλεκτρονική φόρμα καταγγελίας.
- ο Να πραγματοποιήσετε καταγγελία σε εξωτερικούς φορείς,
- ο Να επικοινωνήσετε γραπτώς με το σχολείο σας εάν δεν λάβουν μέτρα.

ΣΗΜΑΔΙΑ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

Κανείς δεν πρέπει να ανέχεται τον εκφοβισμό. Μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθάνονται ανασφαλείς στο σχολείο και δυστυχισμένοι όταν επιστρέφουν στο σπίτι.

Τα παρακάτω θα σας εξοπλίσουν με τις δεξιότητες για να εντοπίσετε διαφορετικά σημάδια εκφοβισμού και μερικά από τα συμπτώματα που θα μπορούσαν να προέλθουν από αυτό.

Σημάδια συναισθηματικού και συμπεριφορικού εκφοβισμού

- Αλλαγές στα πρότυπα ύπνου
- Αλλαγές στα διατροφικά πρότυπα
- Συχνά δάκρυα ή θυμός
- Αλλαγές διάθεσης
- Αίσθημα αρρώστιας ή χαμηλής διάθεσης το πρωί
- Τραύλισμα
- Επιθετικότητα ή παραλογισμός
- Άρνηση για εξωτερίκευση των συναισθημάτων
- Επιθετικότητα ακόμα και σε συγγενείς
- Συνεχώς «χάνει» χρήματα ή αρχίζει να κλέβει.

Σωματικά σημάδια εκφοβισμού

- Έχει ανεξήγητους μώλωπες, κοψίματα, γρατσουνιές
- Επιστρέφει στο σπίτι με αντικείμενα ή ρούχα που λείπουν ή έχουν φθαρεί
- Γυρίζει σπίτι πεινασμένος.

Σημάδια εκφοβισμού από το σχολείο

- Δεν θέλει να πάει σχολείο
- Αλλάζει διαδρομή για το σχολείο ή φοβάται να πάει με τα πόδια στο σχολείο
- Δεν θέλει να πάει σχολείο με λεωφορείο/τραμ/τρένο
- Οι βαθμοί του σχολείου αρχίζουν να πέφτουν.

Άλλα σημάδια εκφοβισμού

Μερικές φορές ο εκφοβισμός μπορεί να είναι πολύ πιο κρυφός. Μπορούν να περιλαμβάνει:

- Μόνος ή απομονωμένος από φίλιες στο σχολείο
- Συχνός στόχος για πειράγματα, μιμήσεις ή χλεύη στο σχολείο
- Δεν μπορεί να μιλήσει στην τάξη και φαίνεται ανασφαλής ή φοβισμένος.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΣΤΑΤΩΝ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

Οι καθολικές προσπάθειες για τη βελτίωση των κοινωνικών δεξιοτήτων, στάσεων και συμπεριφοράς όλων των μαθητών μπορούν να εφαρμοστούν μέσω προγραμμάτων σπουδών και παιδαγωγικών

προσεγγίσεων που περιλαμβάνουν τη διδασκαλία κοινωνικών δεξιοτήτων και ομαδοποιήσεων που ενθαρρύνουν τις θετικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ των μαθητών, τη συμπερίληψη και την αποδοχή.

Αυτές οι προσεγγίσεις περιλαμβάνουν αυξημένη εστίαση στις σχέσεις, τη δέσμευση και τη θετική διαχείριση της τάξης και της συμπεριφοράς. Πρόθεσή τους είναι να δημιουργήσουν σχολικές κουλτούρες όπου ο εκφοβισμός είναι λιγότερο πιθανό να ευδοκιμήσει.

Οι στοχευμένες προσεγγίσεις επικεντρώνονται ειδικά σε μαθητές που εμπλέκονται σε περιστατικά εκφοβισμού, είτε ως θύτες είτε ως στόχοι, παρέχοντας εξειδικευμένη αντιμετώπιση

Οι προσεγγίσεις είναι συμπληρωματικές: οι καθολικές προσεγγίσεις όταν εφαρμόζονται με συνέπεια και επίμονη τείνουν να οδηγούν σε λιγότερες περιπτώσεις εκφοβισμού που απαιτούν εξειδικευμένη παρέμβαση.

Η διαχείριση των περιστατικών εκφοβισμού θα εξαρτηθεί από τις προσεγγίσεις του κάθε σχολείου για τη συμπεριφορά των μαθητών. Οι πιο αποτελεσματικές μέθοδοι διαχείρισης είναι μη εχθρικές και μη τιμωρητικές, και η πιο χρήσιμη προσέγγιση για την πειθαρχία των μαθητών είναι ως εργαλείο μάθησης και όχι ως τιμωρητικό εργαλείο. Φυσικά, πολύ σοβαρά περιστατικά θα επικαλέσουν μια απάντηση σύμφωνη με τις απαιτήσεις του τμήματος, της δικαιοδοσίας ή του διοικητικού συμβουλίου.

Βασικά βήματα

- Όλοι οι δάσκαλοι χρειάζονται τις δεξιότητες για να αναγνωρίζουν και να ανταποκρίνονται σε καταστάσεις εκφοβισμού και όσοι δεν αισθάνονται σίγουροι ότι έχουν τις δεξιότητες για να αντιμετωπίσουν μια κατάσταση εκφοβισμού, καλό θα ήταν να απαιτήσουν επαγγελματικές δραστηριότητες μάθησης.
- Βεβαιωθείτε ότι όλοι οι δάσκαλοι αποδέχονται είναι υπεύθυνοι για τον εκφοβισμό στο σχολείο ακόμα κι αν δεν διδάσκουν ή είναι άμεσα υπεύθυνοι για τους μαθητές που εμπλέκονται
- Βεβαιωθείτε ότι όλοι οι δάσκαλοι είναι εξοικειωμένοι με τον κοινά αποδεκτό ορισμό του σχολικού εκφοβισμού
- Η προσέγγιση που θα χρησιμοποιήσουν οι εκπαιδευτικοί θα εξαρτηθεί από τις πολιτικές και τις κατευθυντήριες γραμμές εφαρμογής του συγκεκριμένου σχολείου τους. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι εξοικειωμένοι με συγκεκριμένες προσεγγίσεις, όπως:
- Η παραδοσιακή πειθαρχική προσέγγιση

- Ενίσχυση του στόχου του εκφοβισμού
- Διαμεσολάβηση
- Δικαιοσύνη
- Η Μέθοδος της Ομάδας Υποστήριξης
- Η μέθοδος της κοινής ανησυχίας

Συμβουλές

- Παρέχετε ασφάλεια στους μαθητές, προκειμένου να αποκαλύπτουν περιστατικά εκφοβισμού
- Βεβαιωθείτε ότι παρακολουθούνται τακτικά (καθημερινά)
- Βεβαιωθείτε ότι οι απαντήσεις παρέχονται από ένα μέλος του προσωπικού που έχει την κατάλληλη εκπαίδευση και που είναι σε θέση να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στην κατάσταση
- Οι μαθητές πρέπει να γνωρίζουν ότι θα ακουστούν με υποστηρικτικό τρόπο (ορισμένα σχολεία επιτρέπουν στους μαθητές να εντοπίσουν συγκεκριμένους δασκάλους με τους οποίους είναι διατεθειμένοι να μιλήσουν).

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ

Τι σημαίνει διαχωρισμός; - η πράξη ή η πρακτική του διαχωρισμού. ένας διαχωρισμός ή ο διαχωρισμός ανθρώπων ή πραγμάτων από άλλους ή από το κύριο σώμα ή ομάδα: διαχωρισμός φύλου σε ορισμένες φονταμενταλιστικές θρησκείες. ο θεσμικός διαχωρισμός μιας εθνικής, φυλετικής, θρησκευτικής ή άλλης μειονοτικής ομάδας από την κυρίαρχη πλειοψηφία.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ

Μεγάλο μέρος του διαχωρισμού, είτε σε σχολεία είτε σε γειτονίες, ανάγεται σε μια ιστορία πολιτικών που εισάγουν διακρίσεις. Για παράδειγμα, η RedLine, η πρακτική της άρνησης δανείων σε έγχρωμους που προσπαθούσαν να αγοράσουν σπίτια σε γειτονίες κυρίως λευκών, εμπόδιζε πολλές έγχρωμες οικογένειες να μετακινηθούν σε περιοχές με καλά χρηματοδοτούμενα σχολεία.

Η υπέρβαση τέτοιων στερεοτύπων έχει αποδειχθεί μια οδυνηρά αργή διαδικασία. Ωστόσο, ορισμένοι ηγέτες στον τομέα της εκπαίδευσης επισημαίνουν λύσεις που μπορούν να βοηθήσουν στην αντιμετώπιση προβλημάτων ανισότητας ακόμα κι αν δεν μπορούν να αλλάξουν τα διαχωρισμένα πρότυπα στέγασης. Ακολουθούν διάφορες πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της ένταξης στα σχολεία, όπως:

Αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα μετακίνησης

Κατασκευή σχολείων χρησιμοποιώντας ένα μοντέλο εγγραφής 50-50 με βάση το οικογενειακό εισόδημα

- Επανασχεδιασμός των γραμμών ζώνης παρουσίας ή εξάλειψή τους
- Προσθήκη εξειδικευμένων ακαδημαϊκών προγραμμάτων για την ενθάρρυνση της εγγραφής

Εκτός από αυτές τις λύσεις, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να χρησιμοποιήσουν στρατηγικές στην τάξη για να αντισταθμίσουν τις αρνητικές επιπτώσεις του διαχωρισμού. Παρόλο που η δημόσια πολιτική και ο συστημικός ρατσισμός έχουν προκαλέσει διαχωρισμό, «οι πολιτιστικά σχετικές διδακτικές πρακτικές, η καθοδήγηση των δασκάλων και η στρατηγική χρήση της τεχνολογίας θα μπορούσαν να μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε τα εμπόδια που παρουσιάζουν οι γειτονιές μας στην αποδιάσπαση του διαχωρισμού».

Μερικές ιδέες για την αντιστάθμιση των επιπτώσεων του διαχωρισμού στην τάξη είναι:

Στρατηγική χρήση της τεχνολογίας: Χρησιμοποιήστε το Διαδίκτυο και τις πλατφόρμες συσκέψεων όπως το Zoom στην τάξη, για να συνδεθείτε με σχολεία σε όλη την πόλη και τη χώρα. Ενώ διδάσκετε τους μαθητές, για παράδειγμα, συνδεθείτε με άλλες τάξεις για να εξερευνήσετε τις διαφορές και τις ομοιότητες σχετικά με αυτό που διδάσκεται. Συνεχίστε με συζητήσεις διερευνώντας τις διαφορετικές οπτικές γωνίες για το θέμα και πώς να συζητήσετε ιδέες με όσους έχουν αντικρουόμενες απόψεις.

- **Εστιάστε ερωτήσεις και δραστηριότητες στον κόσμο:** Αντί να βασίζεστε σε σχολικά βιβλία για να κατευθύνετε τη δραστηριότητα, ωθήστε τη συμμετοχή των μαθητών εξερευνώντας θέματα σχετικά πέρα από τους τοίχους της τάξης και διερευνώντας θέματα που οι μαθητές βρίσκουν νόημα.
- **Καθιερώστε μια κουλτούρα καθοδήγησης στα σχολεία:** Οι δάσκαλοι χρειάζονται ενθάρρυνση και ανατροφοδότηση για να βελτιώσουν την πρακτική τους διδασκαλίας. Το Coaching μπορεί να το προσφέρει αυτό και μπορεί να δώσει στους δασκάλους την ευκαιρία να συζητήσουν τη νοοτροπία τους και να ανακαλύψουν τις δικές τους φυλετικές προκαταλήψεις που μπορεί να εμποδίσουν την ενεργοποίηση των δυνατοτήτων όλων των μαθητών τους.
- **Μετατροπή της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσω της ηγεσίας**

Η αντιμετώπιση προκλήσεων όπως ο διαχωρισμός στην τάξη απαιτεί καλά προετοιμασμένους ηγέτες. Για να διασφαλιστεί ότι όλοι οι μαθητές έχουν πρόσβαση σε σχολεία όπου μπορούν να αναπτυχθούν και να ευδοκιμήσουν, οι εκπαιδευτικοί πρέπει να γνωρίζουν πώς να διαταράσσουν το status quo με δημιουργικές λύσεις σε προβλήματα και ανισότητες.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

📄 Council of Europe: www.coe.int.

📄 Directorate of Youth and Sport, Council of Europe: www.coe.int/youth

📄 Enabling Education Network: www.eenet.org.uk

📄 Right to Education Project: www.right-to-education.org

📄 UNESCO: portal.unesco.org/education

📄 'All Different – All Equal': <http://alldifferent-allequal.info>

📄 Office of the UN High Commissioner for HR: www.ohchr.org/english/

📄 The European Wergeland Center Library: <http://www.theewc.org/library/>

📄 Roma Education Fund: <http://www.romaeducationfund.hu/>

📄 Building Resilience online portal: www.education.vic.gov.au/Documents/about/department/resiliencelitreview.pdf

📄 European Commission Roma Portal: <http://ec.europa.eu/roma>

📄 UNESCO, Peace and Human Rights Education: www.portal.unesco.org/educatio

Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας:

Εθνική Υπηρεσία Ευρωπαϊκών Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων και Κινητικότητας

Εταίροι του έργου

NGO AVENA, Kochani

OU Malina Popivanova, Kochani

NGO EMA, Sliven

OU Panayot Hitov, Sliven

NGO AID, Larisa

4th School of Tirnavou, Tirnavou